

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 και της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 στο ελληνικό δίκαιο και τροποποίηση του ν. 2121/1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (Α' 25)

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Εισαγωγή – Γενικά Στοιχεία

Σκοπός του σχεδίου νόμου είναι η εναρμόνιση του ν. 2121/1993 «Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (Α' 25), αφενός μεν, με την Οδηγία 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 για τροποποίηση της Οδηγίας 2006/116/ΕΚ για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων, αφετέρου δε, με την Οδηγία 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 σχετικά με ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων.

Το παρόν σχέδιο νόμου διαιρείται σε δύο Κεφάλαια.

Το Κεφάλαιο Α αποτελείται από τα άρθρα 1 έως 5 και αφορά τη μεταφορά της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ στην ελληνική έννομη τάξη.

Το Κεφάλαιο Β αποτελείται από τα άρθρα 6 έως 9 και αφορά τη μεταφορά της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ στην ελληνική έννομη τάξη.

Από τις διατάξεις του σχεδίου νόμου δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Επί του Κεφαλαίου Α (άρθρα 1 έως 5) «Διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων»

Στο άρθρο 1 του σχεδίου νόμου τίθεται ο σκοπός των διατάξεων του Κεφαλαίου Α, δηλαδή η εναρμόνιση του ν. 2121/1993 «Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» με την Οδηγία 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 για τροποποίηση της Οδηγίας 2006/116/ΕΚ για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων.

Στο άρθρο 2 αντικαθίσταται το άρθρο 30 του ν. 2121/1993. Ειδικότερα, με την προτεινόμενη αντικατάσταση εξειδικεύεται η διάρκεια προστασίας μιας μουσικής σύνθεσης με στίχους και προστίθεται στη διάταξη που ρυθμίζει τη διάρκεια προστασίας των έργων συνεργασίας. Μόνη προϋπόθεση είναι αμφότερες οι συνεισφορές του συνθέτη και στιχουργού να έχουν δημιουργηθεί ειδικά για τη συγκεκριμένη μουσική σύνθεση με στίχους (ενσωμάτωση α. 1 παρ. 1 της Οδηγίας 2011/77). Η διάρκεια αυτή εφαρμόζεται και στις μουσικές συνθέσεις με κείμενο. Παρόλο που μπορεί να υποστηριχθεί ότι για τα έργα αυτά ίσχυε η εν λόγω ρύθμιση στην ελληνική έννομη τάξη, η θέσπιση ειδικής διάταξης κρίθηκε αναγκαία για την πλήρη ενσωμάτωση της Οδηγίας και την αποφυγή οποιασδήποτε αμφισβήτησης. Οι μουσικές συνθέσεις με στίχους που δεν έχουν δημιουργηθεί ειδικά για τη συγκεκριμένη μουσική σύνθεση, π.χ. εάν ένας

μουσικοσυνθέτης επενδύσει με μουσική ένα προϋπάρχον ποίημα (προστατευόμενο), προστατεύονται αυτά τα έργα (μουσική σύνθεση με ποίημα/στίχους) αναλόγως είτε ως σύνθετα είτε ως συλλογικά έργα, όπως συνέβαινε.

Στο άρθρο 3 αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ' του άρθρου 52 του ν. 2121/1993. Επεκτείνεται η διάρκεια προστασίας των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών-καλλιτεχνών στα 70 έτη (αντί των 50) στις περιπτώσεις των ενσωματώσεων των ερμηνειών ή εκτελέσεων σε φωνογραφήματα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 1 παρ. 2 (α) της Οδηγίας 2011/77.

Στο άρθρο 4 τροποποιείται η περίπτωση δ' του άρθρου 52 ν. 2121/1993. Ειδικότερα στην πρώτη παράγραφο του άρθρου προβλέπεται επέκταση της διάρκειας προστασίας των παραγωγών φωνογραφημάτων για τα φωτογραφήματα από τα 50 στα 70 έτη, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 1 παρ. 2 (β) της Οδηγίας 2011/77, ενώ στη δεύτερη παράγραφο αναφέρεται ποιο συγκεκριμένο άρθρο της Οδηγίας 2011/77 ενσωματώνεται. Στην τρίτη παράγραφο αναφέρονται όλες οι λεπτομέρειες για την επιστροφή των δικαιωμάτων αναφορικά με την υλική ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης στον ερμηνευτή ή εκτελεστή-καλλιτέχνη, εάν ο παραγωγός φωνογραφημάτων δεν αξιοποιεί το φωνογράφημα μετά την παρέλευση 50 ετών από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος (ή ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης από τη νόμιμη παρουσίασή του στο κοινό) και ο ερμηνευτής ή εκτελεστής-καλλιτέχνης επιθυμεί να καταγγείλει την εν λόγω σύμβαση για το συγκεκριμένο φωνογράφημα. Συγκεκριμένα θεωρείται ότι ο παραγωγός δεν αξιοποιεί το φωνογράφημα, εάν δεν προσφέρει προς πώληση αντίγραφα του φωνογραφήματος σε επαρκή ποσότητα που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς ή δεν το καθιστά διαθέσιμο στο κοινό. Συνεπώς, θα πρέπει ο παραγωγός να προβαίνει και στις δύο πράξεις (προσφορά προς πώληση και να το καθιστά διαθέσιμο στο κοινό). Κρίθηκε ότι η επαρκής ποσότητα δεν ήταν από μόνη της επαρκώς ορισμένη και για αυτόν το λόγο διευκρινίστηκε ότι επαρκής είναι η ποσότητα που ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς. Επίσης, διευκρινίζεται ότι τα δικαιώματα για τα οποία ισχύει η συγκεκριμένη δυνατότητα καταγγελίας αφορούν τουλάχιστον στα δικαιώματα αναπαραγωγής, διανομής και διάθεσης στο κοινό σωρευτικά, έτσι ώστε να μην υπάρχει αμφιβολία ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση εφαρμόζεται μόνο όταν ο ερμηνευτής ή εκτελεστής-καλλιτέχνης έχει μεταβιβάσει το σύνολο των δικαιωμάτων του στον παραγωγό. Δίνεται μια ετήσια προθεσμία στον παραγωγό να πραγματοποιήσει και τους δύο τρόπους εκμετάλλευσης του φωνογραφήματος από την έγγραφη κοινοποίηση της πρόθεσης του ερμηνευτή ή εκτελεστή-καλλιτέχνη να καταγγείλει τη σύμβαση εκμετάλλευσης. Για την προστασία του ερμηνευτή ή εκτελεστή-καλλιτέχνη ορίζεται ότι το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης είναι αναπαλλοτρίωτο. Αν ο παραγωγός έχει μεταβιβάσει τα δικαιώματά του σε κάποιον τρίτο, η έγγραφη καταγγελία γίνεται από τον ερμηνευτή ή εκτελεστή-καλλιτέχνη σε αυτόν. Στην περίπτωση που υπάρχουν περισσότεροι ερμηνευτές επιλέχθηκε για την αποποίηση της διαδικασίας καταγγελίας να εφαρμόζεται αναλογικά η διαδικασία της διάταξης του άρθρου 46 παρ. 4 εδάφιο 1 του ν. 2121/1993. Εάν, όμως, δεν είναι δυνατός ο ορισμός αντιπροσώπου από την πλειοψηφία των ερμηνευτών ή εκτελεστών-καλλιτεχνών, εφαρμόζονται οι διατάξεις για την κοινωνία του δικαιώματος, προ-

κειμένου να καθίσταται δυνατή η άσκηση της καταγγελίας. Επίσης, διευκρινίζεται ότι με την καταγγελία της σύμβασης λήγουν αυτοδικαίως τα δικαιώματα όχι μόνο του παραγωγού αλλά και οποιουδήποτε τρίτου αντλεί δικαιώματα από αυτόν, ώστε να μην δημιουργείται μια κατάσταση όπου θα συνυπάρχουν τα δικαιώματα του παραγωγού με εκείνα του ερμηνευτή ή εκτελεστή-καλλιτέχνη κατά την ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης, ενώ τα τελευταία δικαιώματα δεν μεταβιβάζονται πλέον στον αρχικό παραγωγό του φωνογραφήματος.

Επίσης, δίνεται στον ερμηνευτή ή εκτελεστή-καλλιτέχνη που έχει αμειφθεί εφάπαξ το αναπαλλοτρίωτο δικαίωμα αξίωσης μιας ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής ύψους 20% επί των ακαθάριστων εσόδων από τα αποκλειστικά δικαιώματα διανομής, αναπαραγωγής και διάθεσης του συγκεκριμένου φωνογραφήματός του για όλο το χρονικό διάστημα επέκτασης της προστασίας των δικαιωμάτων του, ώστε να μπορέσει να επωφεληθεί πραγματικά από την εν λόγω επέκταση. Ορίζεται ότι η καταβολή αυτή πρέπει να γίνεται μία φορά κάθε χρόνο και συγκεκριμένα το αργότερο έξι (6) μήνες μετά τη λήξη της εκάστοτε οικονομικής χρήσης για την προστασία τόσο των παραγωγών όσο και των ερμηνευτών ή εκτελεστών-καλλιτεχνών. Υπάγεται δε σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση. Εάν οι ερμηνευτές περισσότερων ερμηνευτών ή εκτελεστών-καλλιτεχνών έχουν ενσωματωθεί σε ένα συγκεκριμένο φωνογράφημα, το 20% θα πρέπει να διανεμηθεί μεταξύ τους. Αν ο παραγωγός έχει μεταβιβάσει τα δικαιώματα του ερμηνευτή ή εκτελεστή-καλλιτέχνη σε τρίτο, αυτός έχει υποχρέωση καταβολής της συμπληρωματικής αμοιβής του 20%.

Επιπλέον, οι παραγωγοί φωνογραφημάτων είναι υποχρεωμένοι να παρέχουν μια φορά το χρόνο και συνολικά (δηλαδή για όλους τους ερμηνευτές ή εκτελεστές-καλλιτέχνες, οι οποίοι δικαιούνται τη συμπληρωματική αμοιβή) οποιαδήποτε πληροφορία είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η καταβολή της εν λόγω αμοιβής.

Για να καταστεί εφικτό να επωφεληθούν πραγματικά οι ερμηνευτές ή εκτελεστές-καλλιτέχνες από την επέκταση της χρονικής διάρκειας προστασίας, ρυθμίζεται ότι τα δικαιώματα στην καταβολή αμοιβών δεν επηρεάζονται από προκαταβολές ή συμβατικά καθορισμένες κρατήσεις, όπως κόστος ηχογράφησης, υποστήριξη περιοδείας, παραγωγή video, κ.λπ.. Ωστόσο προκαταβολές που συμφωνήθηκαν ενόψει της επέκτασης της διάρκειας προστασίας αφαιρούνται.

Τέλος, για τη διευκόλυνση εφαρμογής της συγκεκριμένης ρύθμισης και για την ασφάλεια δικαίου ορίζεται ότι για τις ανάγκες της συγκεκριμένης ρύθμισης παραγωγός θεωρείται όχι μόνο ο αρχικός παραγωγός με τον οποίο έχει συμβληθεί ο ερμηνευτής ή εκτελεστής-καλλιτέχνης αλλά και ο καθολικός ή ο οιονεί καθολικός διάδοχος αυτού, καθώς και οποιοσδήποτε τρίτος, στον οποίο έχουν μεταβιβαστεί τα σχετικά δικαιώματα.

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 4 προβλέπεται ότι το πέμπτο και το έκτο εδάφιο της περίπτωσης δ' του άρθρου 52 του ν. 2121/1993 αποτελούν τη νέα περίπτωση ε' του άρθρου 52, ενώ με την παράγραφο 4 του άρθρου 4 προβλέπεται ότι οι περιπτώσεις ε', στ', ζ' και η' του άρθρου 52 αναριθμούνται σε περιπτώσεις στ', ζ', η' και θ' του άρθρου 52.

Στο άρθρο 5 τροποποιείται το άρθρο 68Α του ν. 2121/1993. Στην πρώτη παράγραφο αναφέρονται οι αναγκαίες προσθήκες με τις οποίες ρυθμίζονται θέματα διαχρονικού δικαίου μετά από την ειδική ρύθμιση της διάρκειας

των μουσικών συνθέσεων με στίχους, διευκρινίζοντας ότι η διάρκεια αυτή εφαρμόζεται στις μουσικές συνθέσεις με στίχους, εφόσον η μουσική σύνθεση ή οι στίχοι προστατεύονται τουλάχιστον σε ένα κράτος-μέλος την 1η Νοεμβρίου 2013 και στις μουσικές συνθέσεις που έχουν δημιουργηθεί μετά από αυτή την ημερομηνία. Η ρύθμιση αυτή δίνει τη δυνατότητα να υπάρχει ex tunc επέκταση της διάρκειας προστασίας για τη συνεισφορά που αποτελούσε ήδη κοινό κτήμα και για αυτό προβλέφθηκε ότι στην περίπτωση αυτή, εφόσον έχει ήδη υπάρξει μεταβίβαση, θα επωφελείται ο τελευταίος δικαιούχος ή ο ειδικός διάδοχος αυτού. Εάν δεν υπάρχει μεταβίβαση, από την επέκταση της διάρκειας προστασίας θα επωφελείται ο κληρονόμος του δημιουργού. Επίσης, η επέκταση της διάρκειας προστασίας δεν πρέπει να θίγει κεκτημένα δικαιώματα τρίτων ή οποιεσδήποτε πράξεις εκμετάλλευσης που έχουν διενεργηθεί πριν από την 1η Νοεμβρίου 2013 (για παράδειγμα δεν θα μπορεί να αξιωθεί αποζημίωση για πράξεις εκμετάλλευσης σχετικά με τη συνεισφορά που αποτελούσε κοινό κτήμα ή θα πρέπει να επιτραπεί μια πράξη εκμετάλλευσης που ξεκίνησε πριν την 1η Νοεμβρίου 2013 έναντι καταβολής δίκαιης αποζημίωσης).

Σχετικά με την επέκταση της διάρκειας προστασίας των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών-καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων καθοριστική ημερομηνία είναι η 1η Νοεμβρίου 2013, κατά την οποία θα πρέπει να προστατεύονται ακόμη οι ενσωματώσεις των ερμηνειών ή εκτελέσεων και τα φωνογραφήματα προκειμένου να επωφεληθούν από την επέκταση της διάρκειας προστασίας. Εάν ένα φωνογράφημα δημοσιεύτηκε ή ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης παρουσιάστηκε στο κοινό μέσα σε 50 χρόνια μετά από την υλική ενσωμάτωσή του στις 31.12.1962 ή νωρίτερα, ο παραγωγός του δεν θα επωφεληθεί από την επέκταση της διάρκειας προστασίας. Εάν η ενσωμάτωση μιας ερμηνείας ή εκτέλεσης δημοσιεύτηκε νόμιμα ή παρουσιάστηκε νόμιμα στο κοινό (μέσα σε 50 χρόνια από την ημερομηνία της εκτέλεσης) στις 31.12.1962 ή νωρίτερα, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής-καλλιτέχνης δεν επωφελείται από την επέκταση της διάρκειας προστασίας.

Στη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 5 προστίθεται παράγραφος 1Α στο άρθρο 68Α του ν. 2121/1993. Για λόγους ασφάλειας δικαίου ορίζεται ότι ελλείψει σαφών ενδείξεων περί του αντιθέτου στη σύμβαση, η σύμβαση εκμετάλλευσης που έχει συμφωνηθεί πριν από την 1η Νοεμβρίου 2013 συνεχίζει να παράγει αποτελέσματα κατά τη διάρκεια της επέκτασης της διάρκειας προστασίας. Τα δικαιώματα συχνά μεταβιβάζονται επ' αόριστον. Αν παρόλα αυτά ένας ερμηνευτής ή εκτελεστής-καλλιτέχνης μεταβιβάσει τα δικαιώματά του ρητώς για 50 χρόνια (μόνο), αυτό θα μπορούσε να ισοδυναμεί με «σαφή ένδειξη περί του αντιθέτου».

Επί του Κεφαλαίου Β (άρθρα 6 έως 9): Ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων.

Ι. Γενικά

Σκοπός των διατάξεων του Κεφαλαίου Β του σχεδίου νόμου είναι η εναρμόνιση του ν. 2121/1993 «Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» με την Οδηγία 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 σχετικά με ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων.

Τα ορφανά έργα είναι έργα τα οποία προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικά δικαιώματα και των οποίων οι δικαιούχοι είναι αδύνατο να ταυτοποιηθούν ή να εντοπιστούν. Τα ορφανά έργα αποτελούν αδιαμφισβήτητα ένα μείζονος σημασίας πρόβλημα για την ψηφιοποίηση και τη δημιουργία ευρωπαϊκών ψηφιακών βιβλιοθηκών, όπως η Europeana, καθώς και για τη διαδικτυακή πρόσβαση στην πολιτιστική κληρονομιά της Ευρώπης. Λαμβάνοντας υπόψη την έκταση του προβλήματος, η επίλυσή του ήταν επιτακτική σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Την ανάγκη αυτή ήρθε να καλύψει η εν λόγω Οδηγία 2012/28/ΕΕ, βασικός στόχος της οποίας είναι η δημιουργία ενός ενιαίου νομικού πλαισίου, ώστε να είναι δυνατή με νόμιμο τρόπο η αξιοποίηση των ορφανών έργων από συγκεκριμένους πολιτιστικούς και εκπαιδευτικούς φορείς και η διευκόλυνση της επιγραφικής πρόσβασης όλων των πολιτών στην πολιτιστική κληρονομιά, συνεισφέροντας με αυτόν τον τρόπο στη δημιουργία μιας ψηφιακής ενιαίας αγοράς. Η παρούσα ρύθμιση εστιάζει στο ειδικό πρόβλημα της νομικής εκτίμησης του καθεστώτος του ορφανού έργου και των επιπτώσεών του στους συγκεκριμένους χρήστες και στις επιτρεπόμενες χρήσεις των έργων ή των φωνογραφήματων που θεωρούνται ορφανά έργα. Η Οδηγία ουσιαστικά εισάγει έναν νέο περιορισμό, εκτός εκείνων που θεσπίζει το άρθρο 5 της Οδηγίας 2001/29 (που ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο με το άρθρο 81 του ν. 3057/2002). Ο νέος αυτός περιορισμός δεν θίγει τους υφιστάμενους περιορισμούς που προβλέπονται στα άρθρα 18 επ. του ν. 2121/1993, ενώ εφαρμόζεται και σε αυτόν η ρήτρα της γενικής εφαρμογής επί των περιορισμών (τεστ των τριών σταδίων, άρθρο 28Γ του ν. 2121/1993).

II. Επί των άρθρων του Κεφαλαίου Β

Στο άρθρο 6 ορίζεται ο σκοπός του Κεφαλαίου Β του σχεδίου νόμου.

Με άρθρο 7 παρ. 1 προστίθεται άρθρο 27Α στο ν. 2121/1993. Στο άρθρο αυτό ορίζονται τα ορφανά έργα, ποιες είναι οι επιτρεπόμενες χρήσεις τους, καθώς και οι φορείς που δικαιούνται να προβούν σε αυτές τις χρήσεις.

Διευκρινίζεται ότι στα ιδρύματα κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς εμπίπτουν και οι φορείς που έχουν οριστεί για τη συλλογή, την καταγραφή, τη συντήρηση και την αποκατάσταση ταινιών και άλλων οπτικοακουστικών έργων ή φωνογραφήματων που αποτελούν μέρος της πολιτιστικής κληρονομιάς. Επίσης, η έννοια των δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών καλύπτει ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς που εκπληρώνουν δημόσια υπηρεσία, όπως αυτή τους έχει ανατεθεί, οριστεί και οργανωθεί από κάθε κράτος-μέλος της ΕΕ (Προοίμιο Οδηγίας 2012/28/ΕΕ αρ. 20).

Στο άρθρο 7 παρ. 2 προσδιορίζεται το αντικείμενο που καλύπτεται από τη ρύθμιση των ορφανών έργων και συγκεκριμένα τα γραπτά έργα, τα φωνογραφήματα, τα κινηματογραφικά και οπτικοακουστικά έργα, όπως και οποιοδήποτε άλλο έργο ή προστατευόμενο από το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας αντικείμενο που έχει ενσωματωθεί ή συμπεριληφθεί ή συνιστά αναπόσπαστο τμήμα των παραπάνω. Τα έργα θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις συλλογές των φορέων, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι ψηφιακές συλλογές (Προοίμιο Οδηγίας 2012/28 αρ. 20). Αναφορικά με τα κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα που παράχθηκαν από δημόσιους

ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς και βρίσκονται στα αρχεία τους κρίθηκε σκόπιμο να καθοριστεί μια καταληκτική ημερομηνία (31.12.2002) για την εφαρμογή της εν λόγω ρύθμισης, λαμβανομένης υπόψη της ειδικής θέσης των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών ως παραγωγών φωνογραφήματων και οπτικοακουστικού υλικού και της ανάγκης να ληφθούν μέτρα για να περιοριστεί το φαινόμενο των ορφανών έργων στο μέλλον (Προοίμιο Οδηγίας 2012/28 αρ. 10). Επίσης, τα ως άνω έργα δεν καλύπτονται από τη ρύθμιση, εάν δεν παράχθηκαν ή δεν ανατέθηκαν από τους ως άνω ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς για την αποκλειστική εκμετάλλευση από τους ίδιους ή από άλλους συμπαραγωγούς δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς αλλά οι εν λόγω οργανισμοί έχουν μόνο εξουσιοδοτηθεί να τα χρησιμοποιούν (Προοίμιο Οδηγίας 2012/28 αρ. 11).

Επίσης, η ρύθμιση για τα ορφανά έργα καλύπτει και έργα τα οποία δεν έχουν δημοσιευθεί ή μεταδοθεί αλλά έχουν τεθεί στη διάθεση του κοινού από τους φορείς (διευκρινίζεται ότι στην έννοια της «διάθεσης» περιλαμβάνεται και ο «δανεισμός») κατόπιν συναίνεσης των δικαιούχων και εφόσον μπορεί να υποτεθεί ότι οι δικαιούχοι δεν θα αντιτίθεντο στις επιτρεπόμενες χρήσεις. Δεν συμπεριλήφθηκε ο περιορισμός της εφαρμογής της ρύθμισης στα έργα και φωνογραφήματα που κατατέθηκαν στους φορείς πριν από τις 29.10.2014 (α. 1 παρ. 3 τελ. εδ. Οδηγίας 2012/28), δεδομένου αφενός του προαιρετικού χαρακτήρα της συγκεκριμένης διάταξης και αφετέρου της επιθυμίας για την ευρύτερη δυνατή εφαρμογή της εν λόγω ρύθμισης.

Διευκρινίζεται ότι στην έννοια των ορφανών έργων για τις ανάγκες της παρούσας ρύθμισης δεν εμπίπτουν τα έργα που δεν είναι διαθέσιμα πλέον στο εμπόριο (out of commerce works) και για τα οποία μπορεί να εφαρμοστεί το Μνημόνιο Συμφωνίας σχετικά με τις βασικές αρχές για την ψηφιοποίηση και την παρουσίαση στο κοινό έργων μη διαθέσιμων στο εμπόριο (20.9.2011) (Προοίμιο Οδηγίας 2012/28 αρ. 4).

Στο άρθρο 7 παράγραφος 3 γίνεται διάκριση ουσιαστικά μεταξύ ορφανών και μερικών ορφανών έργων. Τα μερικών ορφανά έργα υφίστανται όταν υπάρχουν περισσότεροι δικαιούχοι σε ένα ορφανό έργο και κάποιος από αυτούς ταυτοποιηθεί, εντοπιστεί και χορηγήσει την άδεια στους φορείς για τις επιτρεπόμενες χρήσεις που προβλέπει η παρούσα ρύθμιση, μόνο όμως αναφορικά με τα δικαιώματα που κατέχει ο ίδιος είτε πρόκειται για δικά του δικαιώματα είτε έχουν μεταβιβαστεί σε αυτόν από τρίτους (Προοίμιο Οδηγίας 2012/28 αρ. 17). Συνεπώς, τα μερικών ορφανά έργα εμπίπτουν στην εν λόγω ρύθμιση μόνο εάν οι ταυτοποιημένοι και εντοπισμένοι δικαιούχοι επιτρέπουν τις νόμιμες χρήσεις σύμφωνα με την εν λόγω ρύθμιση σε ό,τι αφορά τα δικαιώματά τους (Προοίμιο Οδηγίας 2012/28 αρ. 17), καθώς δεν θα πρέπει να θίγονται δικαιώματα γνωστών ή ταυτοποιημένων δημιουργών (α. 2 παρ. 3 Οδηγίας 2012/28).

Στο άρθρο 7 παράγραφος 4 ορίζεται ότι οι φορείς για τους οποίους είναι επιτρεπτή η χρήση των ορφανών έργων δεν πρέπει να αποσκοπούν –άμεσα ή έμμεσα– σε οικονομικό ή εμπορικό όφελος (βλ. σχετικά και Οδηγία 2001/29, α. 5. παρ. 2 στ. γ', στην οποία παραπέμπει και η Οδηγία 2012/28, Προοίμιο, αρ. 20) και επίσης ότι τα ιδρύματα κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς θα πρέπει να λειτουργούν σε μη κερδοσκοπική βάση. Προκειμένου να παρέχονται κίνητρα για την ψηφιοποίηση αποφασίσθηκε να επιτρέπεται στους φορείς η δυνατότητα

τα να παράγουν έσοδα, όταν χρησιμοποιούν ορφανά έργα (Προοίμιο Οδηγίας 2012/28 αρ. 21).

Στο άρθρο 7 παράγραφος 5 προβλέπεται εκτός από την υποχρέωση αναφοράς του ονόματος των ταυτοποιημένων δημιουργών και δικαιούχων και η επισημάνση ότι πρόκειται για ορφανό έργο, καθώς και ο αριθμός καταχώρισής του στην Ενιαία Ηλεκτρονική Βάση Δεδομένων του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς (Βάση Δεδομένων), προϋπόθεση που δεν προβλέπεται στην Οδηγία 2012/28 αλλά κρίνεται αναγκαία τόσο για τη χρηστή χρήση των έργων όσο και για τη διευκόλυνση των τρίτων.

Στο άρθρο 7 παράγραφος 6 περιγράφεται η έννοια της καλόπιστης και επιμελούς αναζήτησης. Ο αρχικός κατάλογος με τις πηγές που θα χρησιμοποιηθούν για την πραγματοποίηση της αναζήτησης θα διαμορφωθεί από την διαβούλευση με δικαιούχους και χρήστες, θα συμπεριλαμβάνει τουλάχιστον τις πηγές που αναφέρονται στο Παράρτημα της Οδηγίας 2012/28 και θα καθοριστεί με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ). Το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΠΙ δύναται να τροποποιεί τις πηγές με απόφασή του ανάλογα με τις εξελίξεις. Χρήσιμο εργαλείο για την επιμελή αναζήτηση μπορούν να αποτελέσουν οι κατευθυντήριες γραμμές για την επιμελή αναζήτηση που έχουν συμφωνηθεί στο πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας υψηλού επιπέδου για τις ψηφιακές βιβλιοθήκες (http://ec.europa.eu/information_society/activities/digital_libraries/doc/hleg/orphan/mou.pdf, http://ec.europa.eu/information_society/activities/digital_libraries/doc/hleg/orphan/guidelines.pdf, http://ec.europa.eu/information_society/activities/digital_libraries/doc/hleg/orphan/appendix.pdf). Η διενέργεια της επιμελούς αναζήτησης μπορεί να πραγματοποιηθεί όχι μόνο από τους ίδιους τους φορείς αλλά και από άλλους οργανισμούς -κατ' εντολή των φορέων- οι οποίοι μπορούν να ζητούν και αμοιβή για την υπηρεσία διεξαγωγής επιμελούς αναζήτησης (Προοίμιο Οδηγίας 2012/28 αρ. 13).

Στο άρθρο 7 παράγραφος 7 ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες για την τήρηση μητρώων αναζητήσεων από τους φορείς αλλά και οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στην αρμόδια εθνική αρχή, δηλαδή στον ΟΠΙ. Κατ' αρχήν ορίζεται ο χρόνος τήρησης των εν λόγω μητρώων μέχρι επτά χρόνια μετά από την παύση της χρήσης τους για άρση οποιωνδήποτε αμφιβολιών. Το άρθρο 3 παράγραφος 5 της Οδηγίας 2012/28 αναφέρει κάποιες συγκεκριμένες πληροφορίες αλλά εκτός αυτών θα πρέπει οι φορείς να συμπληρώνουν όλα τα απαραίτητα στοιχεία που απαιτεί η διαδικασία ηλεκτρονικής υποβολής της αίτησης στη Βάση Δεδομένων που θα τηρείται από το Γραφείο Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς, το οποίο καθορίζει και όλη την τυπική διαδικασία για την αίτηση, την προώθηση και την αλλαγή καθεστώτος ενός ορφανού ή μερικώς ορφανού έργου. Αυτές οι πληροφορίες θα παρέχονται από τους φορείς μέσω συγκεκριμένης ηλεκτρονικής φόρμας στον ΟΠΙ, ο οποίος και στη συνέχεια θα τις προωθεί άμεσα στη Βάση Δεδομένων, χωρίς να προβαίνει σε ουσιαστικό έλεγχο της αίτησης.

Στο άρθρο 7 παράγραφος 8 περιλαμβάνεται η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης του καθεστώτος έργων ως ορφανών για να προωθηθεί η πρόσβαση των πολιτών στην ευρωπαϊκή πολιτιστική κληρονομιά (Προοίμιο Οδηγίας 2012/28 αρ. 23). Σύμφωνα με αυτήν τα έργα, τα οποία ήδη βρίσκονται καταχωρισμένα στη Βάση Δεδομέ-

νων ως ορφανά μπορούν να είναι προσβάσιμα και να διατίθενται στο κοινό σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ και κατ' επέκταση και στην Ελλάδα, καθώς ένα έργο ή φωνογράφημα που θεωρείται ορφανό έργο σε ένα κράτος-μέλος της ΕΕ θεωρείται ορφανό σε όλα. Το ίδιο ισχύει και για τα μερικώς ορφανά έργα.

Στο άρθρο 7 παράγραφος 9 ρυθμίζεται η λήξη του καθεστώτος των έργων ως ορφανών. Τη λήξη του καθεστώτος ενός έργου ως ορφανού μπορεί να την αιτηθεί όχι μόνο ο δικαιούχος ενός ορφανού έργου ή φωνογράφηματος (αρ. 5 Οδηγίας 2012/28) αλλά και οι δικαιούχοι άλλων προστατευομένων αντικειμένων (Προοίμιο Οδηγίας 2012/28 αρ. 18) ή μερικώς ορφανών έργων τηρουμένων των αναλογιών (αρ. 2 παρ. 4 Οδηγίας 2012/28). Η ακριβής διαδικασία λήξης του καθεστώτος των ορφανών έργων δεν προβλέπεται στην Οδηγία 2012/28 αλλά εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών-μελών να την καθορίσουν, όπως και τους όρους της αποζημίωσης. Με τη διάταξη προβλέπεται ότι η λήξη του καθεστώτος ενός έργου ως ορφανού συνιστά ευθύνη του φορέα χρήσης ορφανών έργων που το χρησιμοποιεί. Ο φορέας χρήσης ορφανών έργων κρίνει εντός είκοσι (20) εργάσιμων ημερών, υπολογιζομένων από την επομένη της κατάθεσης της αίτησης του εμφανιζομένου ως δικαιούχου, αν η αίτηση και τα προσκομισθέντα από αυτόν στοιχεία επαρκούν για να θεμελιώσουν δικαίωμά του επί του συγκεκριμένου ορφανού έργου και είτε προβαίνει στο χαρακτηρισμό του ως «μη ορφανού» είτε απορρίπτει την αίτηση. Αν ο φορέας χρήσης ορφανών έργων, δεν αποφανθεί επί της αίτησης εντός της ως άνω προθεσμίας ή αν παρόλο που έχει κάνει δεκτή την αίτηση συνεχίζει να χρησιμοποιεί το έργο, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 63Α έως και 66Δ. Αν ένα έργο καθίσταται «μη ορφανό» σύμφωνα με την Ενιαία Ηλεκτρονική Βάση Δεδομένων του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς, ο φορέας χρήσης ορφανών έργων υποχρεούται σε διακοπή της χρήσης του εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από τη λήψη της σχετικής ειδοποίησης από το ως άνω Γραφείο.

Η συγκεκριμένη επιλογή για τη διαδικασία λήξης του καθεστώτος των ορφανών έργων δεν ανταποκρίνεται μόνο σε πρακτικές ανάγκες αλλά υπακούει και στις κατευθυντήριες γραμμές του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς, το οποίο καθορίζει και όλη την τυπική διαδικασία για την αλλαγή καθεστώτος ενός ορφανού (ή μερικώς ορφανού) έργου. Το ύψος της αποζημίωσης ορίζεται στο ήμισυ της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της χρήσης που πραγματοποιήσε ο φορέας, έχοντας λάβει υπόψη την προαγωγή του πολιτισμού και τον μη εμπορικό χαρακτήρα της χρήσης που πραγματοποιούν οι φορείς για την επίτευξη στόχων που σχετίζονται με την αποστολή δημόσιου συμφέροντός τους. Η προθεσμία των δύο μηνών μετά τη λήξη του καθεστώτος του έργου ως ορφανού για την καταβολή της αποζημίωσης κρίνεται ως εύλογη. Σε περίπτωση διαφωνίας των μερών σχετικά με τους όρους, την προθεσμία και το ύψος της αποζημίωσης, προβλέπεται η δυνατότητα προσφυγής στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων για την ταχεία επίλυση της διαφοράς.

Στο άρθρο 7 παράγραφος 10 προβλέπεται η δυνατότητα εφαρμογής των διατάξεων για την έννομη προστασία του ν. 2121/1993 σε περίπτωση εσφαλμένου χαρακτηρισμού ενός έργου ως ορφανού λόγω αποδεδειγμένης μη

επιμελούς και καλόπιστης αναζήτησης, η οποία αν και δεν προβλέπεται στο καθεαυτό κείμενο της Οδηγίας υφίσταται στο Προοίμιο της (αρ. 19). Επίσης, ένας φορέας δεν μπορεί να χρησιμοποιεί έργο, αν γνωρίζει ότι δεν είναι ορφανό, καθώς στην περίπτωση αυτή θα παραβιάζει δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας.

Στο άρθρο 7 παράγραφος 11 αποκλείεται οποιαδήποτε ευθύνη του ΟΠΙ για τη διενέργεια της επιμελούς αναζήτησης εκ μέρους του φορέα και τη θέση ενός έργου σε καθεστώς ορφανού (ή μερικώς ορφανού), καθώς και για τη λήξη του εν λόγω καθεστώτος. Ο αποκλεισμός επιτάσσεται τόσο από τους κανόνες της κοινής λογικής όσο και από τις κατευθυντήριες οδηγίες του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς σχετικά με την εν λόγω διαδικασία, που προσδίδουν στις αρμόδιες εθνικές αρχές, όπως ο ΟΠΙ, ρόλο απλού διεκπεραιωτή που προωθεί αυτούσιες τις σχετικές αιτήσεις για τα ορφανά έργα προς τη Βάση Δεδομένων χωρίς τη δυνατότητα ελέγχου ή παρέμβασης.

Στο άρθρο 7 παράγραφος 12 διευκρινίζεται ότι οι διατάξεις για τα ανώνυμα και ψευδώνυμα έργα του ν. 2121/1993 εξακολουθούν να ισχύουν (άρθρα 11 και 31), καθώς διαφέρουν από τα ορφανά. Στην περίπτωση που ο δημιουργός αποφασίσει να εκδώσει ένα έργο ανώνυμα ή με ψευδώνυμο, ο εκδότης του λογίζεται ως αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος. Ένα τέτοιο έργο μπορεί να θεωρηθεί ορφανό μόνο αν είναι αδύνατο να ταυτοποιηθεί ο δημιουργός από το έργο ή από το ψευδώνυμό του ή αν δεν μπορεί να ταυτοποιηθεί ή να εντοπιστεί ο εκδότης.

Οι ρυθμίσεις για τα ορφανά έργα δεν θίγουν διατάξεις όσον αφορά στη διαχείριση δικαιωμάτων, όπως οι διευρυνμένες συλλογικές άδειες, τα τεκμήρια νομιμότητας εκπροσώπησης ή μεταβίβασης, η συλλογική διαχείριση ή παρεμφερείς ρυθμίσεις ή οποιοσδήποτε συνδυασμός τους, συμπεριλαμβανομένης της μαζικής ψηφιοποίησης (άρθρο 1 παρ. 5 της Οδηγίας 2012/28).

Η ρύθμιση των ορφανών έργων εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη της ελευθερίας των φορέων να συνάπτουν συμβάσεις κατά την εκτέλεση των δημοσίου συμφέροντος αποστολών τους και ιδιαίτερα συμφωνίες σύμπραξης δημόσιου-ιδιωτικού τομέα (άρθρο 6 παρ. 4 Οδηγίας 2012/28). Οι συμβατικές ρυθμίσεις δύνανται να διαδραματίσουν κάποιο ρόλο στην προώθηση της ψηφιοποίησης της ευρωπαϊκής πολιτιστικής κληρονομιάς, με την έννοια ότι οι φορείς θα πρέπει να μπορούν, προκειμένου να προβούν στις επιτρεπόμενες χρήσεις βάσει του εν λόγω άρθρου, να συνάπτουν συμφωνίες με εμπορικούς εταίρους για την ψηφιοποίηση και τη διάθεση ορφανών έργων στο κοινό. Οι συμφωνίες αυτές μπορεί να περιλαμβάνουν οικονομικές συνεισφορές από τους εν λόγω εταίρους. Τέτοιου είδους συμφωνίες δεν θα πρέπει να επιβάλλουν κανένα περιορισμό στους φορείς ως προς την εκ μέρους τους χρήση ορφανών έργων και δεν θα πρέπει να εκχωρούν στον εμπορικό εταίρο οποιαδήποτε δικαιώματα χρήσης ή ελέγχου της χρήσης των ορφανών έργων (προοίμιο Οδηγίας 2012/28 αρ. 22).

Επίσης, διευκρινίζεται ότι η εν λόγω ρύθμιση δεν θίγει τις διατάξεις που αφορούν στα δικαιώματα ευρεσιτεχνίας, τα σήματα, τα σχέδια και υποδείγματα, τα πρότυπα χρήσεων, τις τοπογραφίες προϊόντων ημιαγωγών, τα τυπογραφικά στοιχεία, την πρόσβαση υπό όρους, την πρόσβαση σε καλωδιακές ραδιοτηλεοπτικές υπηρεσίες, την προστασία των εθνικών θησαυρών, τις νομικές προϋποθέσεις κατάθεσης, το δικαίωμα των συμπράξεων και του

αθέμιτου ανταγωνισμού, το εμπορικό απόρρητο, την ασφάλεια, την εμπιστευτικότητα, την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και το σεβασμό της προσωπικής ζωής, την πρόσβαση σε δημόσια έγγραφα, το ενοχικό δικαίωμα και κανόνες για την ελευθερία του τύπου και την ελευθερία έκφρασης στα μέσα μαζικής ενημέρωσης (αρ. 7 Οδηγίας 2012/28).

Στο άρθρο 8 ρυθμίζονται ζητήματα διαχρονικού δικαίου του άρθρου 68Α του ν. 2121/1993.

Στο άρθρο 9 προβλέπεται ότι στο άρθρο 71 του ν. 2121/1993 προστίθενται παράγραφοι 9 και 10 λόγω των αλλαγών στα επιμέρους άρθρα του ν. 2121/1993 μετά την ενσωμάτωση των Οδηγιών 2011/77/ΕΕ και 2012/28/ΕΕ.

Τέλος στο άρθρο 10 ορίζεται η έναρξη ισχύος του νόμου από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Κεφάλαιο Α

Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ

Οδηγία 2011/77/ΕΕ	Σχέδιο Νόμου
Άρθρο 1 παρ. 1	Άρθρο 2
Άρθρο 1 παρ. 2 (α)	Άρθρο 3
Άρθρο 1 παρ. 2 (β)	Άρθρο 4 παρ. 1
Άρθρο 1 παρ. 1 (γ)	Άρθρο 4 παρ. 2 περ. στστ
Άρθρο 1 παρ. 3	Άρθρο 5 παρ. 1
Άρθρο 1 παρ. 4	Άρθρο 5 παρ. 2

Κεφάλαιο Β

Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ

Οδηγία 2012/28/ΕΕ	Σχέδιο Νόμου
Άρθρο 1 παρ. 1	Άρθρο 7 παρ. 1
Άρθρο 2 παρ. 1	Άρθρο 7 παρ. 1
Άρθρο 6 παρ. 1	Άρθρο 7 παρ. 1
Άρθρο 1 παρ. 2, 3, 4	Άρθρο 7 παρ. 2
Άρθρο 2 παρ. 2	Άρθρο 7 παρ. 3
Άρθρο 6 παρ. 2	Άρθρο 7 παρ. 4
Άρθρο 6 παρ. 3	Άρθρο 7 παρ. 5
Άρθρο 3 παρ. 1,2,3,4	Άρθρο 7 παρ. 6
Άρθρο 3 παρ. 5, 6	Άρθρο 7 παρ. 7
Άρθρο 4	Άρθρο 7 παρ. 8
Άρθρο 2 παρ. 4	Άρθρο 7 παρ. 9
Άρθρο 5	Άρθρο 7 παρ. 9
Άρθρο 6 παρ. 5	Άρθρο 7 παρ. 9
Άρθρο 1 παρ. 5	Άρθρο 7 παρ. 12
Άρθρο 8	Άρθρο 8

Για την αντιμετώπιση και υλοποίηση των προαναφερομένων θεμάτων, προτείνεται η ψήφιση από την Εθνική Αντιπροσωπεία του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.

Αθήνα, 23.10.2013

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Χρ. Σταϊκούρας

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Π. Παναγιωτόπουλος

**ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ**

Σημ: Με πλάγια έντονα γράμματα αντιγράφεται η διάταξη από τη ΝΟΜΟΣ.

1. Με το άρθρο 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 30 ν. 2121/1993, που έχει ως εξής:

Άρθρο 30

Έργα συνεργασίας

"Για τα έργα συνεργασίας η Πνευματική ιδιοκτησία διαρκεί όσο η ζωή του τελευταίου επιζώντος δημιουργού και εβδομήντα (70) χρόνια μετά το θάνατό του, που υπολογίζονται από την 1η Ιανουαρίου του έτους το οποίο έπεται του θανάτου του τελευταίου επιζώντος δημιουργού."

2. Με το άρθρο 3 του σχεδίου νόμου τροποποιείται η περίπτωση γ του άρθρου 52 ν. 2121/1993, που έχει ως εξής:

"γ) η διάρκεια των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών που προβλέπονται στα άρθρα 46 και 49 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την ημερομηνία της ερμηνείας ή εκτέλεσης, αλλά δεν μπορεί να είναι μικρότερη από τη διάρκεια της ζωής του καλλιτέχνη. Ωστόσο, αν εντός της περιόδου αυτής γίνει νόμιμη δημοσίευση ή νόμιμη παρουσίαση στο κοινό της υλικής ενσωμάτωσης της ερμηνείας ή εκτέλεσης, τα δικαιώματα αυτό διαρκούν πενήντα (50) χρόνια από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίας στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη."

3. Με το άρθρο 4 του σχεδίου νόμου τροποποιείται η περίπτωση δ του άρθρου 52 του ν. 2121/1993, που έχει ως εξής:

*δ) Τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφημάτων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου) λήγουν πενήντα έτη μετά την πραγματοποίηση της υλικής ενσωμάτωσης. Ωστόσο, εάν το φωνογράφημα έχει δημοσιευθεί νομίμως κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα λήγουν πενήντα έτη από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης δημοσίευσης.
Εάν δεν έχει πραγματοποιηθεί νόμιμη δημοσίευση κατά την περίοδο που μνημονεύεται στο πρώτο εδάφιο και εάν το φωνογράφημα έχει παρουσία στεί*

νομίμως στο κοινό κατά την περίοδο αυτή, τα δικαιώματα λήγουν πενήντα έτη από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης παρουσίας στο κοινό. Ωστόσο, αν λόγω εκπνοής της διάρκειας προστασίας η οποία παρέχεται βάσει της παρούσας παραγράφου, στη διατύπωσή της πριν τροποποιηθεί από την Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφημάτων δεν προστατεύονται πλέον από τις 22 Δεκεμβρίου 2002, η παρούσα παράγραφος δεν συνεπάγεται την εκ νέου έναρξη προστασίας τους. (άρθρο 11 παρ. 2 Οδηγίας 2001/29).

Η διάρκεια των δικαιωμάτων των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την υλική ενσωμάτωση. Ωστόσο, αν εντός της περιόδου αυτής γίνει νόμιμη δημοσίευση ή νόμιμη παρουσίαση του υλικού φορέα στο κοινό, τα δικαιώματα αυτά διαρκούν πενήντα (50) χρόνια από την ημερομηνία της πρώτης δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίας στο κοινό ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη."

4. Με τα άρθρα 5 και 8 του σχεδίου νόμου τροποποιείται το άρθρο 68 Α ν. 2121/1993 που έχει ως εξής:

"Άρθρο 68Α

Διαχρονικό Δίκαιο

1. Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στα άρθρα 29, 30, 31 και 52 του νόμου αυτού εφαρμόζεται σε όλα τα έργα και αντικείμενα προστασίας με συγγενικά δικαιώματα, τα οποία προστατεύονταν σε ένα τουλάχιστον Κράτος - Μέλος την 1.7.1995 κατ' εφαρμογή εθνικών νομοθεσιών για την Πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα. Οι τρίτοι οι οποίοι ανέλαβαν την εκμετάλλευση έργων ή αντικειμένων συγγενικών δικαιωμάτων, που είχαν γίνει κοινό κτήμα πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου μπορούν να συνεχίσουν την εκμετάλλευση αυτή με τους ίδιους τρόπους, με τα ίδια μέσα και στην ίδια έκταση μέχρι 1.1.1999.
2. Οι συμφωνίες που αφορούν την εκμετάλλευση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, οι οποίες ίσχυαν πριν από την 1.1.1995, υπάγονται από 1.1.2000 στις διατάξεις του άρθρου 35 παρ. 3 του νόμου αυτού, εφόσον λήγουν μετά την ημερομηνία αυτή. Εφόσον μια διεθνής συμφωνία συμπαραγωγής που είχε συναφθεί πριν από την 1.1.1995 μεταξύ συμπαραγωγού από ένα Κράτος - Μέλος και ενός ή περισσότερων συμπαραγωγών από άλλα Κράτη - Μέλη ή τρίτες χώρες, προβλέπει ρητά σύστημα κατανομής σε γεωγραφικές περιοχές των δικαιωμάτων εκμετάλλευσης μεταξύ των συμπαραγωγών για όλους τους τρόπους παρουσίας στο κοινό, χωρίς διάκριση της ρύθμισης που ισχύει για την παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου από τις διατάξεις που εφαρμόζονται στους άλλους τρόπους παρουσίασης, και εφόσον η παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου θα έθιγε την αποκλειστικότητα, και ιδίως τη γλωσσική αποκλειστικότητα, ενός των

συμπααραγωγών ή των εκδοχέων του σε συγκεκριμένο έδαφος, για την παροχή άδειας παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου από έναν συμπααραγωγό ή τους εκδοχείς του απαιτείται η συναίνεση του δικαιούχου της εν λόγω αποκλειστικότητας είτε πρόκειται για συμπααραγωγό είτε για εκδοχέα. "

1. Με το άρθρο 9 του σχεδίου νόμου τροποποιείται το άρθρο 71 ν. 2121/1993 που έχει ως εξής:

*Άρθρο 71
Εφαρμογή Κοινοτικών Οδηγιών*

1. Τα άρθρα 2 παρ. 3 και 40 έως 45 του παρόντος νόμου αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 91/250/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 14ης Μαΐου 1991 για τη νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών.

2. Τα άρθρα 3 παρ. 1, περίπτωση δ', 9, 34, 46, 47, 48, 49, 52 και 53 αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 91/250/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 1992 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την Πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας.

"3. Ενα άρθρο 35 παρ. 3 και 4, 57 παρ. 8 και 9, 52 η και 68Α παρ. 2 του νόμου αυτού, αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 93/83/Ε.Ο.Κ. του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1993 περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση.

4. Τα άρθρα 11, 29 παρ. 1, 30, 31, 51Α, 52 γ', δ', ε' στ' και ζ', καθώς και 68Α παρ. 1 του νόμου αυτού αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 93/98/Ε.Ο.Κ. του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1993 περί εναρμονίσεως της διάρκειας προστασίας του δικαιώματος, καθώς και πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων."

"5. Τα άρθρα 2α, 3 παρ.3, 45Α, 64 τελευταίο εδάφιο, 65 παρ. 6, 65 παρ. 9 και 10, 72 παρ. 8 του νόμου αυτού, θεσπίζονται σε εφαρμογή της οδηγίας 96/9/ΕΟΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 1996 σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων".

"6. Τα άρθρα 3 παρ. 1, 28Α, 28Β και 28Γ, 46 παρ. 2, 47 παρ. 1 και 2, 48 παρ. 1, 52 στοιχείο δ', 64Α, 66 παρ. 1 και 2, 66Α και 66Β του νόμου αυτού αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001 για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας."

"7. Το άρθρο 5 αποτελεί εφαρμογή της Οδηγίας 2001/84/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001 σχετικά με το Δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού ενός πρωτοτύπου έργου τέχνης.

8. Τα άρθρα 10 παρ. 3, 63Α, 63Β, 64, 65 παρ. 1, 66Γ και 66Δ αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2004/48 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας".

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

στο σχέδιο νόμου «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 και της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 στο ελληνικό δίκαιο και τροποποίηση του ν. 2121/1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (Α' 25)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΣΥΓΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Άρθρο 1 Σκοπός

Σκοπός των άρθρων 2 έως και 5 είναι η εναρμόνιση του ν. 2121/1993 (Α' 25) με την Οδηγία 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 για τροποποίηση της Οδηγίας 2006/116/ΕΚ «για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων» (ΕΕΕΚ L 265/1) .

Άρθρο 2 Τροποποίηση του άρθρου 30 του ν. 2121/1993 (άρθρο 1 παρ. 1 της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ)

Το άρθρο 30 του ν. 2121/1993 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 30
Έργα συνεργασίας και μουσικές συνθέσεις
με στίχους

Για τα έργα συνεργασίας και για μουσικές συνθέσεις με στίχους, εφόσον αμφότερες οι συνεισφορές του συνθέτη και του στιχουργού έχουν δημιουργηθεί ειδικά για τη συγκεκριμένη μουσική σύνθεση με στίχους, η πνευματική ιδιοκτησία διαρκεί όσο η ζωή του τελευταίου επιζώντος δημιουργού και εβδομήντα (70) έτη μετά το θάνατό του, που υπολογίζονται από την 1η Ιανουαρίου του έτους το οποίο έπεται του θανάτου του τελευταίου επιζώντος δημιουργού.»

Άρθρο 3 Τροποποίηση της περίπτωσης γ' του άρθρου 52 του ν. 2121/1993 (άρθρο 1 παρ. 2 περίπτωση α' της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ)

Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ' του άρθρου 52 του ν. 2121/1993 αντικαθίσταται ως εξής:

- «Ωστόσο,
- αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί άλλου μέσου εκτός φωνογραφήματος, δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν πενήντα (50) έτη από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη,
 - αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί φωνογραφήματος δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο

κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν εβδομήντα (70) έτη από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη.»

Άρθρο 4 Τροποποίηση της περίπτωσης δ' του άρθρου 52 του ν. 2121/1993 (άρθρο 1 παρ. 2 περιπτώσεις β' και γ' της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ)

1. Στο δεύτερο και τρίτο εδάφιο της περίπτωσης δ' του άρθρου 52 του ν. 2121/1993 αντικαθίσταται η λέξη «πενήντα» με τη λέξη «εβδομήντα».

2. Μετά το τέταρτο εδάφιο της περίπτωσης δ' του άρθρου 52 προστίθενται οι ακόλουθες υποπερίπτώσεις:

«αα) Αν πενήντα έτη από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- πενήντα (50) έτη από τη νόμιμη παρουσίασή του στο κοινό, ο παραγωγός φωνογραφήματος παύει να προσφέρει προς πώληση αντίγραφα του φωνογραφήματος σε επαρκή ποσότητα που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς ή να το καθιστά διαθέσιμο στο κοινό, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, κατά τέτοιο τρόπο ώστε το κοινό να μπορεί να έχει πρόσβαση σε αυτό σε τόπο και χρόνο που επιλέγει ο καθένας ατομικά, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση με την οποία παραχώρησε στον παραγωγό φωνογραφήματος την εκμετάλλευση τουλάχιστον των δικαιωμάτων του αναπαραγωγής, διανομής και διάθεσης στο κοινό σωρευτικά στην υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεών του. Το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης αυτής μπορεί να ασκηθεί αν ο παραγωγός δεν εκτελέσει αμφότερες τις πράξεις εκμετάλλευσης που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο εντός ενός έτους από την έγγραφη κοινοποίηση σε αυτόν από τον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη της πρόθεσής του να καταγγείλει τη σύμβαση σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Αν τα εν λόγω δικαιώματα έχουν μεταβιβαστεί σε τρίτο, σύμφωνα με την υποπερίπτωση ζζ, η έγγραφη καταγγελία ασκείται κατά του παραγωγού, όπως αυτός ορίζεται στην υποπερίπτωση ζζ'. Παράιτηση του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη από το δικαίωμα καταγγελίας είναι άκυρη. Όταν ένα φωνογράφημα περιέχει την υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεων περισσότερων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, αυτοί μπορούν να καταγγείλουν τις συμβάσεις του πρώτου εδαφίου, εφαρμοζόμενης της διάταξης του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 46. Αν δεν οριστεί αντιπρόσωπος, εφαρμόζονται οι διατάξεις για την κοινωνία δικαιώματος. Η καταγγελία της σύμβασης του πρώτου εδαφίου σύμφωνα με την παρούσα υποπερίπτωση έχει ως έννομη συνέπεια τη λήξη των δικαιωμάτων του παραγωγού φωνογραφήματος και οποιουδήποτε τρίτου αντλεί δικαιώματα από αυτόν.

ββ) Όπου μια σύμβαση του πρώτου εδαφίου της υποπερίπτωσης αα' παρέχει στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη δικαίωμα να αξιώσει μη επαναλαμβανόμενη αμοιβή, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται να λαμβάνει ετήσια συμπληρωματική αμοιβή από τον παραγωγό φωνογραφήματος για κάθε πλήρες έτος που έπεται του πεντηκοστού έτους από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- του πεντηκοστού έτους από τη νόμιμη παρουσίαση

σίωση του φωνογραφήματος στο κοινό. Η καταβολή πρέπει να πραγματοποιείται εντός έξι (6) μηνών από τη λήξη της εκάστοτε οικονομικής χρήσης. Παραίτηση του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη από το δικαίωμα της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής είναι άκυρη.

γγ) Το συνολικό ποσό που διατίθεται από έναν παραγωγό φωνογραφήματος για την πληρωμή της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής που αναφέρεται στην υποπερίπτωση ββ' αντιστοιχεί στο 20% των ακαθάριστων εσόδων που έχει αποκομίσει ο παραγωγός φωνογραφήματος, κατά τη διάρκεια του έτους που προηγείται αυτού για το οποίο καταβάλλεται η εν λόγω αμοιβή, από την αναπαραγωγή, τη διανομή και τη διάθεση του συγκεκριμένου φωνογραφήματος, μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό.

δδ) Το δικαίωμα της συμπληρωματικής αμοιβής της υποπερίπτωσης ββ' διαχειρίζονται οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των ερμηνευτών-εκτελεστών καλλιτεχνών.

εε) Οι παραγωγοί φωνογραφημάτων υποχρεούνται κατόπιν αιτήσεως να παρέχουν ετησίως και συνολικά (για όλους τους ερμηνευτές-εκτελεστές καλλιτέχνες, οι οποίοι δικαιούνται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή και για όλα τα φωνογραφήματα) στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι διαχειρίζονται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή της υποπερίπτωσης ββ', οποιαδήποτε πληροφορία ενδέχεται να είναι αναγκαία προκειμένου να εξασφαλισθεί η καταβολή της αμοιβής αυτής.

στστ) Σε περίπτωση που ένας ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται επαναλαμβανόμενες πληρωμές, δεν αφαιρούνται από τις πληρωμές αυτές οι προκαταβολές ή οι οποιοσδήποτε συμβατικά καθορισμένες κρατήσεις σε σχέση με το συγκεκριμένο φωνογράφημα που έχουν καταβληθεί στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό.

ζζ) Ως παραγωγός φωνογραφήματος για το σκοπό των παραπάνω υποπεριπτώσεων αα' έως στστ' νοείται ο πρωτογενής δικαιούχος ή ο καθολικός ή οιονεί καθολικός δικαιούχος αυτού ή οποιοσδήποτε τρίτος στον οποίο έχουν μεταβιβαστεί τα σχετικά δικαιώματα.»

3. Το πέμπτο και έκτο εδάφιο της περίπτωσης δ' του άρθρου 52 αποτελούν τη νέα περίπτωση ε' του άρθρου 52.

4. Οι περιπτώσεις ε', στ', ζ' και η' του άρθρου 52 αναριθμούνται αντίστοιχα σε περιπτώσεις στ', ζ', η' και θ'.

Άρθρο 5

Τροποποίηση του άρθρου 68Α του ν. 2121/1993 (άρθρο 1 παράγραφοι 3 και 4 της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ)

1. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 68Α του ν. 2121/1993 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στο άρθρο 30 του νόμου αυτού εφαρμόζεται στις μουσικές συνθέσεις με στίχους, εφόσον είτε η μουσική σύνθεση είτε οι στίχοι προστατεύονταν σε ένα τουλάχιστον κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1η Νοεμβρίου 2013 και

στις μουσικές συνθέσεις με στίχους που δημιουργήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή, υπό την επιφύλαξη οποιωνδήποτε πράξεων εκμετάλλευσης που έχουν διενεργηθεί πριν από την 1η Νοεμβρίου 2013 και τυχόν κεκτημένων δικαιωμάτων από τρίτους. Σε περίπτωση που λόγω της παρούσας διάταξης αναβιώσουν δικαιώματα, τα οποία έχουν μεταβιβαστεί ή άλλως εκχωρηθεί σε τρίτους βάσει άδειας ή σύμβασης εκμετάλλευσης, από την επέκταση αυτή της διάρκειας προστασίας επωφελείται ο τελευταίος δικαιούχος ή ειδικός διάδοχος αυτού. Σε αντίθετη περίπτωση επωφελείται ο κληρονόμος του δημιουργού. Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στις περιπτώσεις γ' και δ' του άρθρου 52 εφαρμόζεται για τις υλικές ενσωματώσεις των ερμηνειών ή εκτελέσεων και για τα φωνογραφήματα σε σχέση με τα οποία ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης και ο παραγωγός φωνογραφήματος προστατεύονται ακόμα, δυνάμει των διατάξεων αυτών με τη μορφή που είχαν στις 30 Οκτωβρίου 2011, όπως αυτές ίσχυαν την 1η Νοεμβρίου 2013 καθώς και για τις ενσωματώσεις των ερμηνειών ή εκτελέσεων και των φωνογραφημάτων που δημιουργήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή.»

2. Μετά την παρ. 1 του άρθρου 68Α του ν. 2121/ 1993 προστίθεται παράγραφος 1α ως εξής:

«1α. Ελλείψει σαφών ενδείξεων στη σύμβαση περί του αντιθέτου, μια σύμβαση εκμετάλλευσης της υποπερίπτωσης αα' της περίπτωσης δ' του άρθρου 52, η οποία έχει συναφθεί πριν την 1η Νοεμβρίου 2013, θεωρείται ότι συνεχίζει να παράγει αποτελέσματα και μετά το χρονικό σημείο κατά το οποίο ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δεν θα προστατευόταν πλέον, σύμφωνα με την περίπτωση γ' του άρθρου 52, όπως ίσχυε πριν την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ στο εθνικό δικαιο.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ ΟΡΦΑΝΩΝ ΕΡΓΩΝ

Άρθρο 6 Σκοπός

Σκοπός των άρθρων 7 και 8 του νόμου αυτού είναι η εναρμόνιση του ν. 2121/1993 με την Οδηγία 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 «σχετικά με ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων» (ΕΕΕΚ L 299/5).

Άρθρο 7

Προσθήκη άρθρου 27Α στο ν. 2121/1993 (άρθρα 1, 2, 3, 4, 5 και 6 της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ)

Μετά το άρθρο 27 του ν. 2121/1993 προστίθεται άρθρο 27Α, ως εξής:

«Άρθρο 27Α

Ορισμένες χρήσεις ορφανών έργων

1. Επιτρέπεται να καθίστανται προσιτά στο κοινό με την έννοια της περίπτωσης η' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 και να αναπαράγονται για σκοπούς ψηφιοποίησης, διάθεσης στο κοινό, ευρετηρίασης, καταλογογράφησης,

φησης, συντήρησης ή αποκατάστασης (επιτρεπόμενες χρήσεις) από προσιτές στο κοινό βιβλιοθήκες, εκπαιδευτικά ιδρύματα ή μουσεία, αρχεία ή ιδρύματα κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς, καθώς και από δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς που είναι εγκατεστημένοι σε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (φορείς χρήσης ορφανών έργων) έργα που περιλαμβάνονται στις συλλογές τους, στα οποία κανένας δικαιούχος δικαιωμάτων δεν έχει ταυτοποιηθεί ή ακόμα και αν έχει ταυτοποιηθεί, δεν έχει εντοπιστεί παρά τη διενέργεια επιμελούς αναζήτησης από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων, σύμφωνα με τους όρους του παρόντος άρθρου (ορφανά έργα).

2. Η παρούσα ρύθμιση εφαρμόζεται αποκλειστικά σε:

α. έργα που δημοσιεύθηκαν με τη μορφή βιβλίων, επιστημονικών περιοδικών, εφημερίδων, περιοδικών ή άλλων γραπτών κειμένων που περιλαμβάνονται στις συλλογές προσιτών στο κοινό βιβλιοθηκών, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ή μουσείων, καθώς και στις συλλογές αρχείων ή ιδρυμάτων κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς,

β. κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα και φωνογραφήματα που περιλαμβάνονται στις συλλογές προσιτών στο κοινό βιβλιοθηκών, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ή μουσείων, καθώς και στις συλλογές αρχείων ή ιδρυμάτων κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς,

γ. κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα και φωνογραφήματα που παράχθηκαν από δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς μέχρι τις 31.12.2002 και περιλαμβάνονται στα αρχεία τους,

δ. έργα ή άλλο προστατευόμενο αντικείμενο που έχει ενσωματωθεί ή συμπεριληφθεί ή συνιστά αναπόσπαστο τμήμα των παραπάνω έργων ή φωνογραφημάτων.

Τα έργα των περιπτώσεων α', β', γ', δ' προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικά δικαιώματα και έχουν δημοσιευτεί για πρώτη φορά σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή, αν δεν έχουν δημοσιευτεί, έχουν μεταδοθεί για πρώτη φορά σε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αν τα έργα αυτά δεν έχουν δημοσιευτεί ή μεταδοθεί, χρησιμοποιούνται από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων μόνο εφόσον: α) έχουν διατεθεί ήδη στο κοινό από οποιονδήποτε από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων (έστω με τη μορφή δανεισμού) με τη συναίνεση των δικαιούχων, και β) μπορεί βάσιμα να υποτεθεί ότι οι δικαιούχοι δεν θα είχαν αντίρρηση στις επιτρεπόμενες από το παρόν άρθρο χρήσεις τους.

3. Αν ένα έργο ή ένα φωνογράφημα έχει περισσότερους από έναν δικαιούχους και δεν έχουν όλοι ταυτοποιηθεί ή, ακόμα και αν έχουν ταυτοποιηθεί, δεν έχουν εντοπιστεί όλοι μετά τη διενέργεια και καταγραφή επιμελούς αναζήτησης σύμφωνα με αυτά που ορίζονται στις παραγράφους 6 και 7, το έργο ή το φωνογράφημα μπορεί να χρησιμοποιηθεί σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους υπό την προϋπόθεση ότι οι κάτοχοι των δικαιωμάτων που έχουν ταυτοποιηθεί και εντοπιστεί έχουν, όσον αφορά τα δικαιώματα που κατέχουν, εξουσιοδοτήσει τους φορείς χρήσης ορφανών έργων να προβούν στις επιτρεπόμενες χρήσεις σε σχέση με τα δικαιώματά τους.

4. Η χρήση των ορφανών έργων είναι επιτρεπτή από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων για την επίτευξη

και μόνο στόχων που σχετίζονται με τη δημοσίευση συμφέροντος αποστολή τους και ειδικότερα τη συντήρηση, την αποκατάσταση και την παροχή πολιτιστικής και εκπαιδευτικής πρόσβασης στα έργα και τα φωνογραφήματα που περιλαμβάνονται στις συλλογές τους. Οι φορείς χρήσης ορφανών έργων μπορούν να παράγουν έσοδα στο πλαίσιο των επιτρεπόμενων χρήσεων με αποκλειστικό σκοπό να καλύπτουν τις δαπάνες τους για την ψηφιοποίηση και τη διάθεση στο κοινό ορφανών έργων.

5. Οι φορείς χρήσης ορφανών έργων αναφέρουν σε κάθε χρήση του ορφανού έργου το όνομα των ταυτοποιημένων δημιουργών και δικαιούχων και την εξής επισήμανση: «Ορφανό έργο: [...] [αριθμός καταχώρισης στην Ενιαία Ηλεκτρονική Βάση Δεδομένων του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς]».

6. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας καθορίζονται οι κατάλληλες πηγές για τη διενέργεια της καλόπιστης επιμελούς αναζήτησης από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων για την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό των δικαιούχων σύμφωνα με την παράγραφο 1 πριν από τη χρήση τους για κάθε έργο ή φωνογράφημα, συμπεριλαμβανομένων έργων και προστατευόμενων αντικειμένων που περιλαμβάνονται σε αυτό. Η επιμελής αναζήτηση διενεργείται από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων ή από τρίτους κατ' εντολή των φορέων, στο κράτος-μέλος της πρώτης δημοσίευσης ή -ελλείψει δημοσίευσης- της πρώτης μετάδοσης. Για τα κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα, ο παραγωγός των οποίων έχει την έδρα ή τη συνήθη διαμονή του σε ένα κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η επιμελής αναζήτηση διενεργείται στο κράτος-μέλος της έδρας ή της συνήθους διαμονής του. Αν τα έργα δεν έχουν δημοσιευτεί ή μεταδοθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 2, η επιμελής αναζήτηση διεξάγεται στο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο φορέας χρήσης ορφανών έργων που έχει διαθέσει στο κοινό το έργο. Όταν υπάρχουν στοιχεία που υποδεικνύουν ότι πρέπει να γίνει έρευνα σε πηγές άλλων χωρών, θα πρέπει να διεξαχθεί η σχετική έρευνα και σε αυτές.

7. Οι φορείς χρήσης ορφανών έργων που διενεργούν την επιμελή αναζήτηση τηρούν μητρώο της αναζήτησης κατ' όλη τη διάρκεια της χρήσης του ορφανού έργου και για επτά έτη μετά την παύση της και παρέχουν συγκεκριμένες πληροφορίες στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας, ο οποίος και τις διαβιβάζει αμέσως στην Ενιαία Ηλεκτρονική Βάση Δεδομένων του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς. Οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν:

α) πλήρη περιγραφή του ορφανού έργου και των ονομάτων των ταυτοποιημένων δημιουργών και δικαιούχων,

β) τα αποτελέσματα της επιμελούς αναζήτησης που έχει διενεργηθεί από τους φορείς χρήσης ορφανών έργων, τα οποία οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι ένα έργο ή ένα φωνογράφημα θεωρείται ορφανό,

γ) δήλωση των φορέων χρήσης ορφανών έργων σε σχέση με τις επιτρεπόμενες χρήσεις, στις οποίες προτίθενται να προβούν,

δ) τυχόν αλλαγή του καθεστώτος του ορφανού έργου (γνωστοποίηση νέων στοιχείων που τους έχουν κοινοποιηθεί),

ε) στοιχεία επικοινωνίας του φορέα χρήσης ορφανών

έργων,

στ) οποιαδήποτε άλλα στοιχεία που εξειδικεύονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας και αναρτώνται στην ιστοσελίδα του Οργανισμού, σύμφωνα με τη σχετική διαδικασία που ορίζεται από το Γραφείο Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς αναφορικά με τη Βάση Δεδομένων.

8. Διενέργεια επιμελούς αναζήτησης δεν απαιτείται για έργα, τα οποία ήδη βρίσκονται καταχωρισμένα στην Ενιαία Ηλεκτρονική Βάση Δεδομένων του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς ως ορφανά. Έργο ή φωνογράφημα θεωρείται ορφανό, αν έχει χαρακτηριστεί ως ορφανό σε οποιοδήποτε κράτος-μέλος της Ε.Ε..

9. Αν εμφανιστεί δικαιούχος έργου ή φωνογράφηματος ή άλλου προστατευόμενου αντικειμένου που έχει καταχωριστεί ως ορφανό, δικαιούται να θέσει τέλος στο καθεστώς του έργου ως ορφανού αναφορικά με τα δικαιώματά του και να ζητήσει τη διακοπή της χρήσης του έργου από τον φορέα χρήσης ορφανών έργων, καθώς και την καταβολή αποζημίωσης για τη χρήση του έργου του που έχει πραγματοποιήσει ο φορέας. Η λήξη του καθεστώτος ενός έργου ως ορφανού συνιστά ευθύνη του φορέα χρήσης ορφανών έργων που το χρησιμοποιεί. Ο φορέας χρήσης ορφανών έργων κρίνει εντός είκοσι (20) εργάσιμων ημερών, υπολογιζόμενων από την επομένη της κατάθεσης της αίτησής του εμφανιζόμενου ως δικαιούχου, αν η αίτηση και τα προσκομισθέντα από αυτόν στοιχεία επαρκούν για να θεμελιώσουν δικαίωμά του επί του συγκεκριμένου ορφανού έργου και είτε προβαίνει στον χαρακτηρισμό του ως «μη ορφανού» είτε απορρίπτει την αίτηση. Αν ο φορέας χρήσης ορφανών έργων, δεν αποφανθεί επί της αίτησης εντός της ως άνω προθεσμίας ή αν παρόλο που έχει κάνει δεκτή την αίτηση, συνεχίζει να χρησιμοποιεί το έργο, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 63Α έως και 66Δ. Αν ένα έργο καθίσταται «μη ορφανό» σύμφωνα με την Ενιαία Ηλεκτρονική Βάση Δεδομένων του Γραφείου Εναρμόνισης της Εσωτερικής Αγοράς, ο φορέας χρήσης ορφανών έργων υποχρεούται σε διακοπή της χρήσης του εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από τη λήψη της σχετικής ειδοποίησης από το ως άνω Γραφείο.

Η αποζημίωση ανέρχεται στο ήμισυ της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της χρήσης που πραγματοποίησε ο φορέας χρήσης ορφανών έργων και αποδίδεται εντός δύο μηνών από τη λήξη του καθεστώτος ενός έργου ως ορφανού. Αν δεν συμφωνήσουν τα μέρη, οι όροι, η προθεσμία και το ύψος της αποζημίωσης καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

10. Σε κάθε περίπτωση, εάν αποδειχθεί ότι λόγω πλημμελούς και κακόπιστης αναζήτησης ένα έργο αναγνωρίστηκε εσφαλμένα ως ορφανό, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 63Α έως και 66Δ.

11. Ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας δεν φέρει καμία ευθύνη για τη διενέργεια της επιμελούς αναζήτησης εκ μέρους του φορέα χρήσης ορφανών έργων και τη θέση ενός έργου σε καθεστώς ορφανού, καθώς και για τη λήξη του εν λόγω καθεστώτος.

12. Το παρόν άρθρο δεν θίγει τις διατάξεις για τα ανώνυμα ή ψευδώνυμα έργα, καθώς και τις ρυθμίσεις σχετικά με τη διαχείριση δικαιωμάτων βάσει του παρόντος νόμου.»

Άρθρο 8

Τροποποίηση του άρθρου 68Α του ν. 2121/1993 για το διαχρονικό δίκαιο (άρθρο 8 της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ)

Μετά την παρ. 2 του άρθρου 68Α του ν. 2121/ 1993 προστίθεται παρ. 3 ως εξής:

«3. Οι ρυθμίσεις για τα ορφανά έργα που προβλέπονται στο άρθρο 27Α εφαρμόζονται σε όλα τα έργα και φωνογραφήματα που προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικά δικαιώματα για πρώτη φορά από τις 29.10.2014 και εφεξής, ενώ δεν επηρεάζουν το κύρος πράξεων που έχουν συναφθεί και δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί πριν από την ως άνω ημερομηνία.»

Άρθρο 9

Τροποποίηση του άρθρου 71 του ν. 2121/1993

Στο άρθρο 71 του ν. 2121/1993 προστίθενται παράγραφοι 9 και 10, ως εξής:

«9. Τα άρθρα 30, 52 περίπτωση γ´, δεύτερο εδάφιο, 52 περίπτωση δ´ δεύτερο και τρίτο εδάφιο, 52 περίπτωση δ´, υποπερίπτωση αα´ έως ζζ´, 68Α παράγραφος 1 εδάφια τρίτο έως έκτο και 68Α παράγραφος 1α αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 για τροποποίηση της Οδηγίας 2006/ 116/ΕΚ για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων.

10. Τα άρθρα 27Α και 68Α παράγραφος 3 αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 σχετικά με ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων.»

Άρθρο 10

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του.

Αθήνα, 23 Οκτωβρίου 2013

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Χρ. Σταϊκούρας

Π. Παναγιωτόπουλος

Αριθμ. 264/2/2013

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 και της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 στο ελληνικό δίκαιο και τροποποίηση του ν. 2121/1993 «Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (Α' 25)

Α. Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου τροποποιούνται, αντικαθίστανται και συμπληρώνονται υφιστάμενες όμοιες του ν. 2121/1993, ώστε να εναρμονισθούν προς το περιεχόμενο της Οδηγίας:

α) 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, για τροποποίηση της Οδηγίας 2006/116/ΕΚ σχετικά με τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων και

β) 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων. Ειδικότερα:

(άρθρα 1 και 6)

1. Επανακαθορίζονται τα έργα συνεργασίας, επί των οποίων έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, σχετικά με το χρόνο διάρκειας της πνευματικής ιδιοκτησίας αυτών. (Εντάσσονται, εφεξής σ' αυτά, με ρητή αναφορά, οι οριζόμενες μουσικές συνθέσεις με στίχους).

(άρθρο 2)

2. Ορίζεται σε εβδομήντα (70) χρόνια, από πενήντα (50) που ισχύει, η διάρκεια προστασίας των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, στις περιπτώσεις των ενσωματώσεων των ερμηνειών ή εκτελέσεων σε φωνογραφήματα.

(άρθρο 3)

3.α. Επεκτείνεται, από τα πενήντα (50) στα εβδομήντα (70) έτη, η διάρκεια προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών φωνογραφήματων, από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης δημοσίευσης ή παρουσίασής τους στο κοινό.

β. Ρυθμίζονται θέματα αναφορικά με τη δυνατότητα καταγγελίας, από τον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη, της σύμβασης, δια της οποίας παραχώρησε στον παραγωγό φωνογραφήματος την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων αναπαραγωγής, διανομής και διάθεσης στο κοινό των ερμηνειών ή εκτελέσεών του, εάν πενήντα (50) χρόνια, από τη νόμιμη δημοσίευση ή παρουσίαση του φωνογραφήματος, ο παραγωγός αυτού παύει να προσφέρει προς πώληση επαρκή ποσότητα αντιγράφων του συγκεκριμένου φωνογραφήματος.

γ. Παρέχεται το δικαίωμα στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη, να αξιώσει τη λήψη ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής από τον παραγωγό φωνογραφήματος, για κάθε πλήρες έτος που έπεται του πεντηκοστού έτους, από τη νόμιμη δημοσίευση ή παρουσίαση του φωνογραφήματος κ.λπ..

(άρθρα 4 και 5)

4.α. Τα έργα που περιλαμβάνονται στις συλλογές βιβλιοθηκών, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ή μουσείων, αρχείων ή ιδρυμάτων κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς, καθώς και δημοσίων ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, στα οποία κανένας δικαιούχος δικαιωμάτων δεν έχει ταυτοποιηθεί ή ακόμα και αν έχει ταυτοποιηθεί, δεν έχει εντοπιστεί, (ορφανά έργα), επιτρέπεται να καθίστανται προσιτά στο κοινό και να αναπαράγονται για σκοπούς ψηφιοποίησης, διάθεσης στο κοινό, ευρετηρίασης, καταλογογράφησης, συντήρησης ή αποκατάστασης.

β. Αναφέρονται οι κατηγορίες έργων στα οποία εφαρμόζεται η εν λόγω ρύθμιση.

γ. Παρέχεται η δυνατότητα στους φορείς χρήσης ορφανών έργων, να παράγουν έσοδα στο πλαίσιο των επιτρεπόμενων χρήσεων με αποκλειστικό σκοπό την κάλυψη των δαπανών ψηφιοποίησης και διάθεσής τους στο κοινό.

δ. Σε περίπτωση εμφάνισης δικαιούχου έργου ή φωνογραφήματος ή άλλου προστατευόμενου αντικειμένου, που είχε καταχωριστεί ως ορφανό, δικαιούται να θέσει τέλος στο καθεστώς του έργου ως ορφανού και να ζητήσει τη διακοπή της χρήσης του έργου από τον αρμόδιο φορέα, καθώς και την καταβολή αποζημίωσης για τη χρήση του έργου του.

Η αποζημίωση ανέρχεται στο ήμισυ της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της χρήσης, που πραγματοποιήσε ο φορέας χρήσης ορφανών έργων. Αν δεν συμφωνήσουν τα μέρη, οι όροι, η προθεσμία και το ύψος της αποζημίωσης καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

ε. Αποκλείεται οποιαδήποτε ευθύνη του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας για τη διενέργεια της επιμελούς αναζήτησης εκ μέρους του φορέα χρήσης ορφανών έργων και τη θέση ενός έργου σε καθεστώς ορφανού, καθώς και για τη λήξη του εν λόγω καθεστώτος.

(άρθρο 7)

5. Οι προαναφερόμενες ρυθμίσεις, για τα ορφανά έργα, εφαρμόζονται σε όλα τα έργα και φωνογραφήματα που προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικά δικαιώματα για πρώτη φορά από τις 29.10.2014 και εφεξής, ενώ δεν θίγουν πράξεις που έχουν συναφθεί και δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί πριν από την ως άνω ημερομηνία.

(άρθρο 8)

6. Ορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος των διατάξεων του υπό ψήφιση νόμου κ.λπ..

(άρθρα 9 και 10)

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις δεν προκαλείται δαπάνη, ούτε επέρχεται απώλεια εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αθήνα, 25 Οκτωβρίου 2013

Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλειος Κατριβέσης

ΕΚΘΕΣΗ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

ΥΠΗΡΕΣΙΑ: ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

ΘΕΣΗ / ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ:

ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 2132147800

E- MAIL: legal@opi.gr

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 και της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 στο ελληνικό δίκαιο και Τροποποίηση του Νόμου 2121/1993- Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα- ΦΕΚ/Α/25/1993

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ:

Ενσωμάτωση στο ν. 2121/1993 «Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου για τροποποίηση της Οδηγίας 2006/116/ΕΚ για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων.

Ενσωμάτωση στο ν. 2121/1993 της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 σχετικά με ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων.

Α: ΚΥΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

1. ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ

1.1. Περιγράψτε το πρόβλημα (οικονομικό, κοινωνικό ή άλλο), το οποίο καθιστά αναγκαία την προώθηση και ψήφιση της αξιολογούμενης ρύθμισης.

1.2. Αναφέρατε τα σημερινά δεδομένα για κάθε έναν τομέα και για κάθε μία κοινωνική ομάδα που επηρεάζονται από την αξιολογούμενη ρύθμιση και τους στόχους που αυτή επιδιώκει, συμπεριλαμβάνοντας επιπλέον τυχόν ποσοτικοποιημένα και ποιοτικά στοιχεία των προσδοκώμενων στόχων και αποτελεσμάτων.

1.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις κοινωνικές και οικονομικές ομάδες που επηρεάζει άμεσα και αυτές που επηρεάζει έμμεσα η αξιολογούμενη ρύθμιση και προσδιορίστε τον λόγο της επιρροής.

Οδηγία 2011/77/ΕΕ

Βάσει της οδηγίας 2006/116/ΕΚ η διάρκεια προστασίας για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές και τους παραγωγούς των φωνογραφήματων καθορίζεται σε 50 έτη. Στην περίπτωση των ερμηνευτών ή εκτελεστών η περίοδος αυτή αρχίζει με την ερμηνεία ή εκτέλεση ή, όταν δημοσιεύεται νομίμως ή παρουσιάζεται νομίμως στο κοινό η υλική ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους εντός περιόδου 50 ετών από την ερμηνεία ή εκτέλεση, η περίοδος αυτή αρχίζει με την πρώτη τέτοια δημοσίευση ή την πρώτη τέτοια παρουσίαση στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη. Για τους παραγωγούς φωνογραφήματων η περίοδος αρχίζει με την υλική ενσωμάτωση του φωνογραφήματος ή από την ημερομηνία νόμιμης δημοσίευσής της μέσα σε 50 έτη μετά την υλική ενσωμάτωση, ή, εάν δεν δημοσιευθεί κατ' αυτόν τον τρόπο, από τη νόμιμη παρουσίασή της στο κοινό μέσα σε 50 έτη μετά την υλική ενσωμάτωση. Η κοινωνικά αναγνωρισμένη σημασία της δημιουργικής συμβολής των ερμηνευτών ή εκτελεστών θα πρέπει να αντικατοπτρίζεται σε επίπεδο προστασίας που θα αναγνωρίζει τη δημιουργική και καλλιτεχνική συνεισφορά τους. Οι ερμηνευτές ή εκτελεστές αρχίζουν εν γένει τη σταδιοδρομία τους σε νεαρή ηλικία και η σημερινή πεντηκονταετής διάρκεια προστασίας που εφαρμόζεται στις ενσωματώσεις των ερμηνειών ή εκτελέσεων συχνά δεν προστατεύει τις ερμηνείες ή εκτελέσεις τους σε όλη τη διάρκεια του βίου τους. Ορισμένοι ερμηνευτές ή εκτελεστές αντιμετωπίζουν ως εκ τούτου ένα εισοδηματικό κενό προς το τέλος του βίου τους. Επίσης, οι ερμηνευτές ή εκτελεστές συχνά δεν είναι σε θέση να στηριχθούν στα δικαιώματά τους προκειμένου να αποτρέψουν ή να περιορίσουν αμφισβητούμενες χρήσεις των ερμηνειών ή εκτελέσεών τους που μπορούν να συμβούν κατά τη διάρκεια του βίου τους. Τα έσοδα που προέρχονται από τα αποκλειστικά δικαιώματα αναπαραγωγής και διάθεσης, όπως προβλέπεται στην οδηγία 2001/29/ΕΚ καθώς και από την εύλογη αποζημίωση για τις αναπαραγωγές για ιδιωτική χρήση κατά την έννοια εκείνης της οδηγίας, και από τα αποκλειστικά δικαιώματα διανομής και εκμίσθωσης κατά την έννοια της οδηγίας 2006/115/ΕΚ θα πρέπει να είναι διαθέσιμα στους ερμηνευτές ή εκτελεστές τουλάχιστον κατά τη διάρκεια του βίου τους. Για αυτούς τους λόγους η διάρκεια προστασίας για τις υλικές ενσωματώσεις των ερμηνειών ή εκτελέσεων και για τα φωνογραφήματα επεκτείνεται στα 70 έτη από τη σχετική εκτέλεση.

Βλ. αναλυτικά και στη σχετική Εκτίμηση Αντιτύπου της Επιτροπής “Impact assessment on the legal and economic situation of performers and record producers in the European Union, {COM(2008) 464 final}, {SEC(2008) 2288}” (διαθέσιμο σε http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/term/ia_term_en.pdf).

Οδηγία 2012/28/ΕΕ

1.1. Τα ορφανά έργα είναι έργα, τα οποία προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικά δικαιώματα και των οποίων οι δικαιούχοι είναι αδύνατο να ταυτοποιηθούν ή να εντοπιστούν. Τα ορφανά έργα αποτελούν αδιαμφισβήτητα ένα μείζονος σημασίας πρόβλημα για τη μεγάλης κλίμακας ψηφιοποίηση των συλλογών βιβλιοθηκών, αρχείων και άλλων φορέων και τη δημιουργία ευρωπαϊκών ψηφιακών

βιβλιοθηκών, όπως η Europeana καθώς και για τη διαδικτυακή πρόσβαση των πολιτών στην πολιτιστική κληρονομιά της Ευρώπης. Λαμβάνοντας υπόψη την έκταση του προβλήματος, η επίλυσή του ήταν επιτακτική σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Την ανάγκη αυτή ήρθε να καλύψει η Οδηγία 2012/28, βασικός στόχος της οποίας είναι η δημιουργία ενός ενιαίου νομικού πλαισίου, ώστε να είναι δυνατή με νόμιμο τρόπο η αξιοποίηση των ορφανών έργων από συγκεκριμένους πολιτιστικούς και εκπαιδευτικούς φορείς (βιβλιοθήκες, εκπαιδευτικά ιδρύματα, μουσεία, αρχεία, ιδρύματα κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς και οι εγκατεστημένοι στα κράτη μέλη δημόσιοι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί) και η διευκόλυνση της επιγραμμικής πρόσβασης όλων των πολιτών στην πολιτιστική κληρονομιά, συνεισφέροντας με αυτόν τον τρόπο στη δημιουργία μιας ψηφιακής ενιαίας αγοράς.

- 1.2. Είναι εξαιρετικά δύσκολη η ποσοτικοποίηση του αριθμού των ορφανών έργων που περιλαμβάνονται στις συλλογές των φορέων. Οι βιβλιοθήκες της Ευρώπης εκτιμούν ότι ένα μεγάλο ποσοστό των τεκμηρίων τους είναι ορφανά και πολλά από τα έργα που προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας θεωρούν ότι είναι ορφανά έργα.

Οι εκτιμήσεις για το μέγεθος του προβλήματος των ορφανών έργων ποικίλλουν όχι μόνο γιατί εξαρτώνται από το είδος των έργων αλλά και γιατί απουσιάζει μέχρι σήμερα μια συγκεκριμένη μεθοδολογία την οποία μπορούν να χρησιμοποιήσουν οι βιβλιοθήκες, τα αρχεία και οι λοιποί φορείς για να ορίσουν ποιο είναι ορφανό έργο. Μια έρευνα που πραγματοποιήθηκε από την JISC στη Μ. Βρετανία, "In from the Cold", διαπίστωσε ότι περίπου 13-50 εκατομμύρια ορφανά έργα υπάρχουν μόνο στη Μ. Βρετανία, δηλ. περίπου 5-10% των έργων που βρίσκονται στις συλλογές των βιβλιοθηκών.

Βλ. αναλυτικά και τη σχετική Εκτίμηση Αντικτύπου της Επιτροπής "Impact assessment on the cross-border online access to orphan works, SEC(2011) 615 final", (διαθέσιμο σε http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/orphan-works/impact-assessment_en.pdf).

- 1.3. Η δημιουργία μεγάλων διαδικτυακών βιβλιοθηκών, η οποία διευκολύνεται μέσω της επίλυσης του ζητήματος της νομικής αντιμετώπισης των ορφανών έργων, παρέχει τη δυνατότητα χρήσης εργαλείων ηλεκτρονικής αναζήτησης και εύρεσης, τα οποία καθιστούν προσβάσιμες στους σπουδαστές, ερευνητές, πανεπιστημιακούς αλλά και στο ευρύτερο κοινό νέες πηγές γνώσης. Διαφορετικά όλοι οι ανωτέρω θα υποχρεούνταν να καταφεύγουν σε πιο παραδοσιακές και αναλογικές μεθόδους αναζήτησης χωρίς κατ' ανάγκη να μπορούν να αποκτήσουν πρόσβαση σε όλο το προαναφερόμενο υλικό.

2. ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΗΤΑ

2.3. Απαριθμήστε αναλυτικά τις κανονιστικές πράξεις που πρέπει να εκδοθούν, προκειμένου να εφαρμοστεί πλήρως η αξιολογούμενη ρύθμιση και περιγράψτε για κάθε μία από αυτές τυχόν θέματα που πρέπει να προσεχθούν κατά την εφαρμογή της.

Δεν απαιτείται η έκδοση καμιάς κανονιστικής πράξης για την εφαρμογή των ρυθμίσεων που αφορούν την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ.

Όσον αφορά δε την Οδηγία 2012/28/ΕΕ, απαραίτητη προϋπόθεση της επιμελούς αναζήτησης των ορφανών έργων είναι ο ορισμός του καταλόγου με τις πηγές στις οποίες θα προσφεύγουν οι δικαιούχοι φορεία προκειμένου να εξακριβωθεί εάν ένα έργο ή φωνογράφημα είναι ορφανό. Ο αρχικός κατάλογος με τις πηγές θα καθοριστεί με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ). Ο κατάλογος αυτός θα διαμορφωθεί κατόπιν διαβούλευσης με δικαιούχους και χρήστες και θα συμπεριληφθούν σε αυτόν τουλάχιστον οι πηγές που αναφέρονται στο Παράρτημα της Οδηγίας 2012/28. Το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΠΙ δύναται να τροποποιεί τις πηγές με απόφασή του ανάλογα με τα νέα δεδομένα που προκύπτουν.

3. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

3.1. ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΑ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΑ

3.1.1. Προσδιορίστε τις αλλαγές που θα επιφέρει η προτεινόμενη ρύθμιση στα οικονομικά δεδομένα των πολιτών, συγκεκριμένων κοινωνικών ομάδων και νοικοκυριών.

Η προτεινόμενη ρύθμιση θα ενισχύσει την οικονομική ευημερία των ερμηνευτών ή εκτελεστών στη μουσική βιομηχανία: Οι ερμηνευτές ή εκτελεστές θα λαμβάνουν μια δίκαιη ανταμοιβή για τις προσπάθειες και τη δημιουργικότητά τους εφ' όρου ζωής.

3.1.2. Περιγράψτε τον τρόπο με τον οποίο ενδεχομένως να επηρεαστεί άμεσα ή έμμεσα η οικονομική συμπεριφορά των ομάδων ή των καταναλωτών.

Όσον αφορά την Οδηγία 2011/77/ΕΕ: Διασφαλίζεται ότι οι ερμηνευτές ή καλλιτέχνες θα λαμβάνουν αυξημένα έσοδα από διαφορετικές πηγές για να εξομαλύνουν τη δύσκολη οικονομική τους κατάσταση, ιδιαίτερα, κατά το τέλος της ζωής τους. Σύμφωνα με την Εκτίμηση Αντίκτυπου της Επιτροπής η εν λόγω επέκταση της διάρκειας προστασίας θα αποφέρει στους ερμηνευτές ή εκτελεστές κατά μέσο όρο επιπλέον εισόδημα 150-2000 ευρώ ετησίως.

3.2. ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

3.2.1. Αναφέρατε αναλυτικά ποιες κατηγορίες επιχειρήσεων αφορά η αξιολογούμενη ρύθμιση.

Η αξιολογούμενη ρύθμιση αφορά εκτός από τους ερμηνευτές ή εκτελεστές και τους παραγωγούς φωνογραφημάτων.

3.2.2. Περιγράψτε την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στη δομή της αγοράς.

Με την επέκταση της διάρκειας προστασίας οι παραγωγοί φωνογραφημάτων θα λαμβάνουν επιπλέον εισόδημα από τις πωλήσεις των φωνογραφημάτων στα καταστήματα αλλά και μέσω διαδικτύου. Αυτό θα επιτρέψει στους παραγωγούς φωνογραφημάτων να προσαρμοστούν στο ταχέως μεταβαλλόμενο περιβάλλον της αγοράς, το οποίο χαρακτηρίζεται από μια γοργή πτώση των φυσικών πωλήσεων και από μια σχετικά αργή αύξηση των εσόδων τους μέσω διαδικτύου.

3.2.4. Προσδιορίστε αναλυτικά την επίδραση της προτεινόμενης ρύθμισης στις λειτουργίες της παραγωγής και του μάρκετινγκ των επιχειρήσεων.

Αύξηση στους πόρους που σχετίζονται με το τμήμα των νέων καλλιτεχνών και νέου ρεπερτορίου (Artists and Repertoire) των εταιρειών παραγωγών φωνογραφημάτων. Έσοδα που θα προέρχονται από το υπάρχον ρεπερτόριο των εταιρειών παραγωγής φωνογραφημάτων μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ενίσχυση του σχετικού τμήματος Artists and Repertoire.

3.2.10. Αναπτύξτε τις ενδεχόμενες επιπτώσεις που θα έχει η αξιολογούμενη ρύθμιση στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων σε διεθνές επίπεδο.

Η παρούσα ρύθμιση θα μειώσει τις διαφορές μεταξύ της ευρωπαϊκής και της αμερικανικής μουσικής αγοράς. Η νομική προστασία που παρέχεται στους παραγωγούς φωνογραφημάτων θα ενθαρρύνει τις επενδύσεις στην παραγωγή μουσικής στην ευρωπαϊκή αγορά, ενώ η προστασία των ερμηνευτών ή εκτελεστών (αλλά και των παραγωγών φωνογραφημάτων) διασφαλίζει βιώσιμα επίπεδα δημιουργίας. Η μουσική βιομηχανία πρέπει να παραμείνει ανταγωνιστική και να εξοπλιστεί για να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις της πειρατείας και τις ευκαιρίες της άυλης διανομής. Η ευρωπαϊκή μουσική δεν πρέπει να βρίσκεται σε ανταγωνιστικό μειονέκτημα, για να διατηρήσει τη θέση της. Και αυτό γιατί φωνογραφήματα που η παραγωγή τους ή η ηχογράφησή τους πραγματοποιήθηκε στην ΕΕ προστατεύονται στις ΗΠΑ για 95 έτη. Οι επενδυτές ενδιαφέρονται περισσότερο να στηρίξουν δημιουργούς που παράγουν φωνογραφήματα με προορισμό τις ΗΠΑ, καθώς ένα δημοφιλές φωνογράφημα στην αμερικανική αγορά θα τους απέφερε έσοδα για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από ένα αντίστοιχα δημοφιλές στην ΕΕ. Οι εταιρίες παραγωγής φωνογραφημάτων ισχυρίζονται ότι ένα από τα προβλήματά τους, εκτός από την πειρατεία στο διαδίκτυο, είναι και η μεγαλύτερη διάρκεια προστασίας που απολαμβάνουν οι παραγωγοί φωνογραφημάτων σε άλλες χώρες, όπως οι ΗΠΑ, η Ινδία, το Μεξικό, η Τουρκία, η Χιλή, η Βραζιλία και η Αυστραλία. Το

γεγονός αυτό απομακρύνει τις δημιουργικές προσπάθειες προς αυτές τις αγορές που χορηγούν μεγαλύτερη διάρκεια προστασίας και συνεπώς μεγαλύτερο εισόδημα. Διαφαίνεται και μια τάση των παραγωγών φωνογραφημάτων να προσανατολίζουν τις μουσικές παραγωγές τους ώστε να καλύπτουν τις προτιμήσεις αυτών των δικαιοδοσιών, όπου το μεγαλύτερο εισόδημα επιτυγχάνεται.

4. ΑΜΕΣΕΣ Ή ΕΜΜΕΣΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

Περιγράψτε τις επιπτώσεις της ρύθμισης σε συγκεκριμένες κατηγορίες όπως:

- 4.1. πολίτες που χρησιμοποιούν αυτού του είδους τις υπηρεσίες, καθώς και τη δράση των πολιτών αυτών,
- 4.2. στη διαθεσιμότητα των υπηρεσιών ή στους χρήστες των υπηρεσιών.

Όσον αφορά την Οδηγία 2012/28/ΕΕ: Η ανάγκη προώθησης της ελεύθερης κυκλοφορίας της γνώσης και της καινοτομίας στην εσωτερική αγορά είναι σημαντικό μέρος της Στρατηγικής Ευρώπη 2020, όπως επισημαίνεται στην Ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Ευρώπη 2020: Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη» (COM/2010/2020 τελικό), η οποία περιλαμβάνει στις εμβληματικές πρωτοβουλίες της την ανάπτυξη ενός ψηφιακού θεματολογίου (Digital Agenda) για την Ευρώπη.

Η δημιουργία νομικού πλαισίου για τη διευκόλυνση της ψηφιοποίησης και της διάδοσης ορφανών έργων είναι μια βασική δράση του ψηφιακού θεματολογίου για την Ευρώπη, όπως αναφέρεται στην Ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Ψηφιακό Θεματολόγιο για την Ευρώπη» (COM/2010/245 τελικό). Η Οδηγία εστιάζει στο ειδικό πρόβλημα της νομικής εκτίμησης του καθεστώτος των ορφανών έργων και των επιπτώσεών τους στους εγκεκριμένους χρήστες και στις επιτρεπόμενες χρήσεις των έργων ή των φωνογραφημάτων που θεωρούνται ορφανά έργα.

5. ΤΗΡΗΣΗ ΑΡΧΩΝ ΚΑΛΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ, ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΚΑΙ ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ

Αναφέρατε:

- 5.1. τους νομοτεχνικούς κανόνες, οι οποίοι εφαρμόστηκαν κατά τη σύνταξη της προτεινόμενης διάταξης,

Ακολουθήθηκαν όλες οι πρακτικές οδηγίες για την προσαρμογή του εθνικού δικαίου στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει εκδώσει η Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης (<http://www.ggk.gov.gr/wp-content/uploads/2010/02/ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ-ΟΔΗΓΙΕΣ->

ΠΡΟΣΑΡΓΜΟΓΗΣ-ΤΟΥ-ΕΘΝΙΚΟΥ-ΔΙΚΑΙΟΥ-ΣΤΟ-ΔΙΚΑΙΟ-ΤΗΣ-Ε.Ε.1.doc) καθώς και οι διατάξεις του ν. 4048/2012 για τις αρχές, τις διαδικασίες και τα μέσα καλής νομοθέτησης.

5.2. τις διατάξεις που τροποποιεί, αντικαθιστά ή καταργεί η προτεινόμενη ρύθμιση και ιδίως αναφέρατε εάν υπάρχει ήδη κώδικας ρυθμίσεων συναφών με την προτεινόμενη,

Εισάγεται νέο άρθρο 27^Α στο νόμο 2121/1993 που ρυθμίζει ορισμένες επιτρεπόμενες χρήσεις ορφανών έργων, τροποποιούνται τα άρθρα 30, 52, 68^Α και 71 ν. 2121/1993.

6. ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ – ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ

6.1. Αναφέρατε τους κοινωνικούς εταίρους και εν γένει τα ενδιαφερόμενα μέρη που κλήθηκαν να λάβουν μέρος στη διαβούλευση για την προτεινόμενη ρύθμιση.

6.2. Περιγράψτε αναλυτικά τον τόπο, τον χρόνο και τη διάρκεια της διαβούλευσης, τους συμμετέχοντες σε αυτήν, και τη διαδικασία διαβούλευσης που επελέγη.

6.3. Αναφερθείτε στα αποτελέσματα της διαβούλευσης, αναφέροντας επιγραμματικά τις κυριότερες απόψεις που εκφράστηκαν υπέρ και κατά της προτεινόμενης ρύθμισης ή επιμέρους θεμάτων της.

6.4. Αναφέρατε τον σχεδιασμό που έχει γίνει για τον κοινωνικό διάλογο και τη διαβούλευση και στο στάδιο εφαρμογής της προτεινόμενης ρύθμισης.

Τα ανωτέρω αναφέρονται αναλυτικά στην Έκθεση της Διαβούλευσης.

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ:

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

**ΤΙΤΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ
ΝΟΜΟΥ:**

Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27^{ης} Σεπτεμβρίου 2011 και της Οδηγίας 2012/28/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25^{ης} Οκτωβρίου 2012 στο ελληνικό δίκαιο και Τροποποίηση του Νόμου 2121/1993- Πνευματική Ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα- ΦΕΚ/Α/25/1993

**ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ ΤΟΥ
ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:**

14 Οκτωβρίου 2013

**ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΗΣ
ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:**

14 Οκτωβρίου 2013

**ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ
ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:**

21 Οκτωβρίου 2013

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΥΝΟΛΙΚΑ:

Έγινε χωριστή ανάρτηση των Οδηγιών 2011/77/ΕΕ (άρθρα 1 έως 5) και 2012/28/ΕΕ (άρθρα 6 έως 8). Συνολικά υποβλήθηκαν πέντε (5) σχόλια: δύο σχόλια στο άρθρο 2, ένα σχόλιο στο άρθρο 3 και δύο σχόλια στο άρθρο 4. Όλα τα σχόλια αφορούν την Οδηγία 2011/77/ΕΕ.

**ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ
ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ**

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ:

Λόγω του ιδιαίτερου νομικά χαρακτήρα των διατάξεων των Οδηγιών δεν υπήρξε εκτεταμένη ανταπόκριση των πολιτών στην ηλεκτρονική δημόσια διαβούλευση. Τα σχόλια αφορούσαν αποκλειστικά στη διάρκεια των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων.

Κατά τη διαδικασία σύνταξης των διατάξεων για την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ και Οδηγίας 2012/28/ΕΕ απεστάλη το κείμενο σε όλους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, καλώντας τους να διατυπώσουν παρατηρήσεις επί του κειμένου. Κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο διαμόρφωσης των διατάξεων ζητήθηκε η άποψη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, κατά το οποίο ορισμένοι εξ αυτών απέστειλαν σχόλια που ελήφθησαν υπόψη. Επίσης για τον καθορισμό του κατάλογου πηγών σχετικά με τη διενέργεια επιμελούς αναζήτησης ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας απέστειλε σε όλους τους μελλοντικούς φορείς-χρήστες της Οδηγίας αλλά και στους δικαιούχους (σε όλους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης) σχέδιο καταλόγου πηγών για κάθε κατηγορία έργων που προβλέπεται στην Οδηγία, ζητώντας να καταθέσουν παρατηρήσεις σχετικά με την πληρότητα αλλά και την αποτελεσματικότητα του προτεινόμενου καταλόγου. Οι φορείς στους οποίους απεστάλη το εν λόγω σχέδιο καταλόγου πηγών ήταν οι εξής: βιβλιοθήκες (ακαδημαϊκές, δημοτικές, κοινοτικές, Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος, Βιβλιοθήκη της Βουλής των Ελλήνων, Βιβλιοθήκη της Ακαδημίας Αθηνών), μουσεία μοντέρνας και σύγχρονης τέχνης, μουσεία νεότερης πολιτιστικής κληρονομιάς, αρχεία (Αρχαική Εταιρεία), βιβλιοθήκες και αρχεία μουσικής και εκπαιδευτικά ιδρύματα. Ο κατάλογος που διαμορφώθηκε από τον ΟΠΠ ήταν για χρονικό διάστημα πλέον των τριών μηνών αναρτημένος στην ιστοσελίδα του ΟΠΠ και ζητήθηκαν

σχόλια επ' αυτού. Για τη σύνταξη των διατάξεων για την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ λήφθηκαν υπόψη οι απόψεις των αρμόδιων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ερμηνευτών και εκτελεστών καλλιτεχνών, παραγωγών και συνθετών και πραγματοποιήθηκαν αρκετές συναντήσεις για την τελική διαμόρφωσή τους.

